

C) Canvi d'entitat associada representant.

L'entitat representada que pretengui canviar d'entitat representant ha de fer constar en la seva comunicació la nova entitat associada que actua com a representant seu, i hi ha d'adjuntar una notificació en què aquella assumeix la representació, signada pel representant en el SNCE d'aquesta última. En tot cas, la sol·licitud s'ha de cursar amb el termini mínim d'antelació a la data sol·licitada per modificar-la que estigui establert mitjançant instruccions del SNCE.

Així mateix i amb el mateix termini mínim d'antelació, l'entitat associada que cessa com a representant ha de trametre una notificació en la qual consti que deixa d'assumir la representació de l'entitat representada, signada pel seu representant en el SNCE.

Després d'efectuar les comprovacions necessàries i informar la Comissió Assessora, la Unitat ha de comunicar a l'entitat sol·licitant la seva confirmació de la data de modificació, amb 15 dies com a mínim, i, en el mateix termini, també a la resta d'entitats associades, amb indicació de l'entitat representant.

Norma dinovena.—*Baixes de participació.*

L'entitat, associada o representada, que vulgui ser baixa voluntària en el Subsistema ho ha de posar en coneixement de la Unitat amb un termini d'antelació d'almenys 35 dies anterior a l'última data d'intercanvis en la qual participi.

El Banc d'Espanya ha de cursar una comunicació immediata a totes les entitats associades participants en el Subsistema, en la qual notifica la data de baixa i les dates del període d'adaptació que correspongui, d'acord amb el criteri següent:

L'entitat en tràmit de baixa ha de continuar participant en els intercanvis de documents, i n'ha de presentar i n'ha de rebre amb tota normalitat, fins al sisè dia hàbil d'intercanvis anterior a la data de baixa, inclusivament. Des del cinquè dia anterior a la data de baixa fins a aquesta, ambdues inclusivament, l'entitat ha de participar amb la resta d'entitats únicament com a presentadora i receptora de devolucions corresponents a documents intercanviats anteriorment.

En els casos d'extinció, així com en els de baixa per sanció que preveu el Reglament del SNCE, en la mesura que sigui possible, s'ha d'intentar aplicar aquests terminis d'adaptació.

TÍTOL IV

Liquidació

Norma vintena.—*Liquidació del Subsistema.*

La liquidació del Subsistema s'ha de dur a terme de conformitat amb les normes que estableix al Reglament del SNL, i s'ha d'efectuar el primer dia hàbil de funcionament del SNL immediatament següent al dia d'intercanvis, basant-se en les comunicacions dels totals operacionals que defineixen les instruccions operatives corresponents, que les entitats associades queden obligades a fer en la forma que estableix el Reglament esmentat.

Norma addicional.—*Instruccions operatives.*

Les instruccions operatives exigibles per a un compliment adequat de les normes que fixa aquesta Circular, les han de rebre les entitats adherides al Subsistema a través de la Unitat.

ANNEX 1

Models de segell de declaració equivalent

A) Primer cas.—Impagament per import total.

De conformitat amb el Reial decret 1369/1987, de 18 de setembre, i als efectes que preveu la Llei 19/1985, canviària i del xec, l'entitat tenidora sotasignada, per compte i en nom del Sistema nacional de compensació electrònica, declara que, presentat a compensació aquest document en temps hàbil, ha estat denegat el seu pagament per l'entitat lliurada o domiciliatària.

....., ... de/d' ..... de 20 .....

(ENTITAT TENIDORA)

Per poder,

B) Segon cas.—Impagament per import parcial.

De conformitat amb el Reial decret 1369/1987, de 18 de setembre, i als efectes que preveu la Llei 19/1985, canviària i del xec, l'entitat tenidora sotasignada, per compte i en nom del Sistema nacional de compensació electrònica, declara que, presentat a compensació aquest document en temps hàbil, ha estat denegat el seu pagament, per un import de/d': ....., per l'entitat lliurada o domiciliatària.

....., ... de/d' ..... de 20 .....

(ENTITAT TENIDORA)

Per poder,

Instruccions operatives corresponents a la Circular 11/1990

De conformitat amb el que disposa la norma addicional d'aquesta Circular 11/1990, les instruccions operatives exigibles per a un compliment adequat de la Circular es distribueixen per la Unitat Responsable de l'Administració del SNCE.

CAP DE L'ESTAT

13615 LLEI 20/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial. («BOE» 162, de 8-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El procés de reforma i actualització de la normativa espanyola sobre propietat industrial que va tenir lloc a la dècada de 1980 impulsat per la integració d'Espanya

a la Comunitat Europea, va donar lloc a noves lleis de patents, marques i topografies de semiconductors, però no va afectar el disseny industrial. Aquest s'ha continuat regint per les normes de l'Estatut de la propietat industrial aprovat pel Reial decret llei de 26 de juliol de 1929 (text refós aprovat per la Reial ordre de 30 d'abril de 1930 i ratificat amb força de llei per la de 16 de setembre de 1931) relatives a models, dibuixos industrials, i models i dibuixos artístics d'aplicació industrial.

Aquesta omissió es va deure, en part, a la necessitat d'esperar que es produís l'harmonització comunitària, un procés iniciat el 1991 amb la presentació per la Comissió del Llibre Verd sobre la protecció jurídica del disseny, que no es va traduir en normes concretes fins a l'aprovació el 1998 de la Directiva 98/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 1998, sobre la protecció jurídica dels dibuixos i models, que ara s'incorpora al nostre ordenament.

Aquesta llei respon doncs a una necessitat llargament sentida i té un doble objectiu: incorporar al nostre dret intern la norma comunitària de transposició obligada i adequar la protecció de la propietat industrial del disseny a les necessitats actuals.

D'altra banda, suposa la culminació del procés d'actualització normativa emprès en el període 2001-2003 que té les seves principals fites legislatives en la llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, i en la llei 10/2002, de 29 d'abril, per la qual es modifica la llei 11/1986, de 20 de març, de patents, per a la incorporació al dret espanyol de la Directiva 98/44/CE, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques.

En l'aprovació d'aquesta llei s'ha tingut en compte que la normativa sobre protecció nacional del disseny industrial coexisteix amb la comunitària, establerta mitjançant el Reglament (CE) 6/2002, del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i els models comunitaris, que inclou tant el disseny registrat com el no registrat, amb efectes uniformes a tota la Unió Europea.

A la nova llei, també com a la directiva comunitària, la distinció entre models i dibuixos industrials, corresponent als dissenys tridimensionals i bidimensionals respectivament, no es tradueix realment en un tractament legal diferenciat, i a més el terme model s'aplica també a una figura diferent, els models d'utilitat. Per això s'ha preferit utilitzar el terme disseny industrial, que és el que es fa servir en el llenguatge comú per designar la forma projectada per als objectes d'ús que són fabricats en sèrie. El manteniment de la terminologia tradicional en la versió espanyola dels convenis internacionals vigents i de la legislació comunitària no hauria de plantejar cap problema d'interpretació, ja que tampoc en aquests textos s'aplica als dibuixos i models un règim legal diferenciat que justifiqui la diferència denominativa.

II

El concepte de disseny, les condicions de protecció, els motius de denegació i nul·litat del registre, i l'abast i els límits de la cobertura legal en bona mesura vénen predeterminats per la directiva. Tant la norma comunitària com aquesta llei s'inspiren en el criteri que el bé jurídicament protegit per la propietat industrial del disseny és, abans que res, el valor afegit pel disseny al producte des del punt de vista comercial, prescindint del nivell estètic o artístic i de l'originalitat. El disseny industrial es concep com un tipus d'innovació formal referit a les característiques d'aparença del producte en si o de la seva ornamentació. Això no impedeix que el disseny original o especialment creatiu es pugui acollir, a més, a la tutela que li dona la propietat intel·lectual,

ja que ambdues formes de protecció són, com és sabut, independents, acumulables i compatibles.

Les condicions de protecció del disseny industrial són per aquest motiu purament objectives: la cobertura legal abasta els dissenys dotats de novetat i singularitat segons els criteris adoptats per la directiva comunitària. En aplicació d'aquests criteris es registren els dissenys que produeixen en l'usuari informat una impressió de conjunt diferent a la dels altres dissenys, i que, en el moment en què se sol·licita la protecció, no hagin pogut arribar a ser coneguts en el curs normal dels negocis pels cercles especialitzats en el sector de què es tracta que actuen a la Comunitat Europea.

Es registren tant els dissenys merament ornamentals com els funcionals, amb exclusió d'aquells les característiques dels quals són imposades exclusivament per la seva funció tècnica. La separabilitat de la forma i la funció és el que permet que la forma externa d'un producte utilitari pugui ser protegida com a disseny, quan les característiques d'aparença revesteixin a més novetat i singularitat. També es preserva la interoperabilitat de productes de diferents fabricants exclouent de la protecció mitjançant disseny les interconnexions i els ajustos mecànics, a excepció dels que permeten l'acoblament i la connexió de productes mútuament intercanviables dins d'un sistema modular.

Una novetat legal important és el reconeixement d'un termini de gràcia de 12 mesos durant el qual la divulgació del disseny feta per l'autor, el seu drethavent o un tercer, com a conseqüència de la informació facilitada per ells, no perjudica la possibilitat que té de registrar-lo el titular legítim. La seva finalitat rau a permetre que el titular del disseny el provi en el mercat sense que el disseny perdi per això novetat, abans de decidir-se a registrar-lo, i respon especialment als interessos dels sectors que llancen periòdicament un nombre més gran de dissenys, de cicle curt i renovació freqüent, dels quals només val la pena registrar els més rendibles.

També es permeten els registres múltiples amb taxes decreixents, dins de certs límits, així com l'ajornament de la publicació del disseny, el que permet a les empreses fer coincidir la data de publicació amb el llançament del producte, sense detriment de la seguretat jurídica, ja que es garanteix la certesa de la prioritat, i el titular pot invocar la protecció provisional que la llei reconeix a les sol·licituds no publicades davant la persona a qui s'ha notificat la presentació de la sol·licitud i el contingut d'aquesta.

III

La concessió d'un dret exclusiu amb efectes «erga omnes» es vincula al registre com també passa amb altres modalitats de propietat industrial, amb els avantatges derivats de la seguretat jurídica que això comporta. Això obstant, el disseny no registrat gaudeix d'una protecció comunitària específica, establerta al reglament comunitari abans esmentat, davant els actes d'explotació no autoritzada de les còpies del disseny, que dura tres anys comptats des de la data en què per primera vegada hagi estat fet accessible al públic a la Comunitat Europea i s'estén automàticament a tots els dissenys que compleixin les condicions establertes directament en la norma comunitària. La seva adopció fa supèrflua qualsevol altra normativa similar d'abast nacional en el mateix sentit, ja que automàticament tots els dissenys no registrats que compleixin aquestes condicions queden inclosos a la cobertura comunitària.

Quant al procediment, la llei implanta el sistema d'oposició postconcessió, que pretén combinar la protecció ràpida i la seguretat que requereix la indústria del disseny, defensant els interessos generals i dels drets de tercers, obrint la possibilitat d'un control de legalitat pos-

terior a la concessió dut a terme mitjançant oposicions de tercers, amb base en drets anteriors o en motius de denegació que l'Administració no està facultada ni capacitada per examinar d'ofici, i que per aquesta mateixa raó no es poden fer valer per via de recurs contra la concessió.

El procediment de registre comprèn un examen de forma, amb assignació de data de presentació, i un examen d'ofici ràpid que, referent a l'objecte de la sol·licitud, es limita a comprovar que es tracta d'un disseny en sentit legal i que no és contrari a l'ordre públic o als bons costums. Superat aquest examen sumari, en el qual no es verifica ni la novetat, ni el caràcter singular del disseny sol·licitat, ni hi ha recerca de possibles anticipacions basades en drets anteriors, el disseny es registra i es pública, i des de llavors produeix plens efectes.

Contra la concessió del registre del disseny es pot interposar recurs administratiu encara que limitat, com és lògic, a les qüestions que pugui resoldre l'Administració durant el procediment de registre.

Amb la publicació del disseny, després de la concessió del registre, s'obre un període d'oposicions a la concessió. El procediment d'oposició és un procediment autònom, que s'inicia pels tercers, encara que amb les restriccions de legitimació imposades per la norma comunitària. Les oposicions només es poden fundar en la concurrència de causes de denegació de registre que l'Administració no està facultada per examinar d'ofici en el procediment de concessió, com són la falta de novetat o de caràcter singular del disseny registrat, o la preexistència de drets anteriors. Contra la resolució estimatòria o desestimària de l'oposició plantejada, qualsevol de les parts en el procediment d'oposició pot interposar el recurs administratiu corresponent.

El procediment d'oposició postconcessió combina l'examen sumari d'ofici i la protecció ràpida del disseny, amb la defensa dels interessos de tercers, i articula coherentment els procediments de registre, oposició i recurs sense minva de garanties per al sol·licitant o els tercers interessats, siguin o no titulars de drets anteriors.

IV

L'extensió i l'abast de la protecció es regulen en el títol VI de la Llei, juntament amb les accions de defensa del dret sobre el disseny registrat.

La durada del registre és de cinc anys comptats des de la data de presentació, renovables per períodes successius de cinc anys fins a un màxim de 25. En el cas del disseny comunitari no registrat, la cobertura legal és de tres anys, sense possibilitat de renovació, comptats des de la primera divulgació d'aquest a la Comunitat.

Els drets conferits pel disseny registrat es reconeixen al titular del disseny a partir de la publicació del disseny registrat. Això no obstant, s'atribueix al sol·licitant, fins i tot abans de la publicació de la concessió, una protecció provisional davant la persona a qui s'ha notificat la presentació de la sol·licitud i el contingut d'aquesta. La protecció dóna dret a percebre una indemnització raonable per actes d'utilització del disseny que després de la publicació de la concessió quedarien prohibits.

A partir de la publicació del disseny registrat, després de la concessió del registre, la protecció és plena, i dóna dret al titular a impedir qualsevol acte d'explotació del disseny, com la fabricació, l'oferta, la comercialització, la importació, l'exportació o l'ús o l'emmagatzemament per a aquestes finalitats, del producte que incorpori un disseny comprès dins de l'àmbit de protecció del registre, encara que aquest disseny hagi estat creat independentment.

S'entén que ni la sol·licitud ni el registre del disseny han produït els efectes previstos a la Llei en la mesura que aquest últim hagi estat denegat, o cancel·lat per

estimació d'una oposició o d'un recurs. La retroactivitat es justifica perquè les causes de denegació per motius de fons, tant si s'examinen d'ofici com havent-hi oposició, també són causes de nul·litat, i una vegada apreciada la seva existència, els efectes sobre el registre indegudament concedit han de ser els mateixos.

Cal assenyalar la correlació que hi ha entre el grau de diferència que un disseny ha de presentar davant els ja coneguts perquè tingui caràcter singular i pugui ser protegit, i el que el disseny desenvolupat per un competidor ha de presentar davant el protegit per no envair-ne l'àmbit de protecció. En ambdós casos es pren com a referent l'usuari informat i el grau de llibertat de l'autor per desenvolupar el disseny.

La Llei no defineix el concepte d'usuari informat, perquè aquest s'ha de concretar cas per cas en funció del segment del mercat a què vagi específicament dirigida l'oferta del producte. D'altra banda, la referència al grau de llibertat del dissenyador no implica necessàriament que l'extensió de la protecció sigui inversament proporcional a la funcionalitat del disseny, ja que un disseny pot ser altament creatiu i funcional alhora. S'ha de tenir en compte que la indústria del disseny inclou sectors molt diversos i que no poques vegades la creativitat dels dissenyadors es mou al voltant de tendències o marges de sensibilitat compartida, comú als gustos o modes de l'època. La preocupació per garantir una protecció efectiva però sense bloquejar la creació independent de nous dissenys va ser molt present en l'elaboració de la norma comunitària que ha inspirat la present regulació.

L'aprovació de la directiva comunitària només va ser possible mitjançant una solució transitòria de manteniment de l' statu quo en el conflictiu tema de la utilització de dissenys de components amb finalitats de reparació de productes complexos per restituir-los l'aparença original. El compromís a què es va arribar va ser la instauració d'un règim transitori resumit a la fórmula «congelació més liberalització» que en essència obliga els estats membres a mantenir en vigor el règim jurídic aplicable a l'ús de dissenys d'aquests components amb finalitats de reparació, i només autoritza els canvis dirigits a liberalitzar el mercat dels components esmentats mentre duri el règim transitori.

La directiva preveu expressament el registre d'aquests components a l'article 3, apartat 3, amb la condició que el component una vegada incorporat al producte complex continuï sent visible durant la utilització normal d'aquest. La nova Llei integra aquesta disposició a l'article 8 i, com és lògic, dóna al sol·licitant l'opció de registrar el disseny del producte complex com un tot, sense perjudici de protegir també el disseny dels components separatament, si compleixen les condicions exigides en l'esmentat article, i si ho fa, o bé en diferents sol·licituds, o bé en una sol·licitud múltiple. De l'article 1, apartat 2, de la Llei, que incorpora els conceptes de disseny, producte i producte complex harmonitzats per la directiva, es desprèn amb tota claredat la possibilitat de registrar les parts i els components reemplaçables. Tanmateix, en la línia seguida pel reglament comunitari i per altres estats membres que han modificat la seva legislació per adaptar-la a la directiva, es preveu que, mentre duri el règim transitori, els drets derivats del disseny no es poden exercitar per impedir que s'utilitzin amb finalitats de reparació els dissenys de components de productes complexos de l'aparença dels quals depèn el disseny protegit, i que per això han de ser necessàriament reproduïts en la seva forma i dimensions exactes quan han de ser substituïts per tornar al producte complex la seva aparença original.

A diferència del que passa amb les interconnexions, l'excepció es configura com un límit a l'exercici del dret i no com una excepció al registre, ja que només s'aplica a la utilització dels components amb finalitats de repa-

ració, i no en els altres casos. Però el fonament és el mateix: impedir la creació de mercats captius una vegada esgotat el dret sobre el producte complex lícitament comercialitzat a la Comunitat Europea pel titular o amb el seu consentiment, evitant que el dret exclusiu sobre la forma del producte, única limitació a la lliure competència justificada per la protecció de la propietat industrial del disseny, es converteixi en un monopoli sobre el producte mateix, la qual cosa passa quan no hi ha alternativa possible per restituir l'aparença original del producte complex que es repara.

Entre els límits al dret del titular del disseny registrat, comuns en el dret de la Unió Europea, a més de les excepcions relatives a actes realitzats amb finalitats no comercials en un àmbit privat o amb finalitats experimentals, il·lustratives o docents sota certes condicions, s'inclou l'esgotament comunitari i els drets derivats de la utilització anterior de bona fe, que és una excepció ja generalitzada en altres les modalitats de propietat industrial, prevista també en el projecte de reglament comunitari.

També es preveuen expressament dues limitacions òbvies però que és necessari esmentar, ja que al titular del disseny registrat se li reconeix no solament el dret excloent, sinó també l'exclusiu d'explotar comercialment el disseny. En primer lloc, que aquesta explotació pot estar subjecta a restriccions o limitacions legals; i en segon lloc, l'excepció, lògica per evitar els abusos inherents als dissenys de cobertura, que el dret sobre el disseny no es pot invocar per eximir el seu titular de respondre davant les accions dirigides contra ell per violació d'altres drets de propietat intel·lectual o industrial anteriors.

Les accions de defensa del dret es completen i sistematitzen seguint les pautes establertes en altres disposicions anàlogues, establint a efectes indemnitzatoris la responsabilitat objectiva del fabricant, l'importador i el responsable de la primera comercialització del disseny infractor. També es valora, si s'escau, el dany causat al prestigi del disseny per la qualitat inferior dels productes infractors, la realització defectuosa de les imitacions o les condicions en les quals hagi tingut lloc la seva comercialització. La possibilitat de sol·licitar mesures provisionals o cautelars són les mateixes que reconeix la Llei de patents, tal com ha estat modificada en aquesta matèria per la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, per remissió de la disposició addicional primera, amb les excepcions que s'hi estableixen. En aquests casos, i per a garantia de tercers, resulta especialment adequat el sistema de doble fiança que preveu l'article 137 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, ja que el reconeixement ple dels drets conferits pel disseny registrat es vincula a la seva publicació, i aquesta té lloc abans que l'Administració hagi tingut l'oportunitat de fer el control de legalitat que en el procediment d'oposició postconcessió posen en marxa les oposicions de tercers.

V

El títol VII de la Llei s'ocupa del disseny com a objecte de propietat, i es limita als aspectes purament contractuals, en defecte d'autoregulació de les parts. No es preveu un règim específic de llicències obligatòries, com passa amb les patents. En el cas del disseny, la situació és diferent, ja que es tracta de creacions de forma i les possibles limitacions a l'exercici del dret exclusiu del seu titular per motius d'interès públic només són justificades quan l'exercici abusiu d'aquest dret des d'una posició de domini afecti la lliure competència. En aquests casos, la institució de l'abús de dret i la legislació de defensa de la competència serien suficients per posar vedat a possibles pràctiques abusives, si s'escau, i adop-

tar les mesures pertinents per obligar els responsables a la remoció dels seus efectes i a les indemnitzacions corresponents.

Les causes de nul·litat del registre del disseny estan predeterminades per la directiva i són exhaustives, encara que algunes són opcionals per als estats membres. Coincideixen amb les recollides en la llei com a motius de denegació, amb les mateixes restriccions de legitimitat imposades per la norma comunitària. També es recullen els motius de caducitat i els efectes d'unes i d'altres.

VI

Quant al règim internacional, Espanya continua vinculada a l'Arranjament de l'Haia, segons l'Acta corresponent a la revisió de Londres de 1934, amb els efectes que es reconeixen en l'esmentat instrument al registre internacional. Aquest és, en tot cas, merament declaratiu, i no té efectes convalidants sobre dissenys no susceptibles de protecció segons el dret intern dels estats membres, per la qual cosa també aquests dissenys han de complir els requisits que estableix a l'efecte la legislació espanyola, com d'altra banda resulta evident, després de l'harmonització comunitària, produïda per l'article 2.c) de la Directiva. Després de la ratificació i l'entrada en vigor de l'Acta de Ginebra de l'Arranjament de l'Haia de 2 de juliol de 1999, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pot fer ús de la facultat de rebuig que preveu l'instrument esmentat i denegar els efectes del registre internacional per a Espanya, en els casos i les condicions que preveuen l'esmentada Acta de Ginebra i el reglament d'execució, i s'articula en el títol XI l'exercici de l'esmentada facultat de denegació de la protecció amb el nostre sistema d'examen en via administrativa.

La Llei no regula la figura dels models o dibuixos artístics d'aplicació industrial com a modalitat de protecció autònoma, tal com preveien els articles 190 a 193 de l'Estatut de la propietat industrial. Aquesta figura no es preveu en el dret comunitari com a categoria diferenciada dels dissenys ornamentals. Si l'obra és objecte de propietat intel·lectual, l'autor sempre en té els drets d'explotació en qualsevol forma i la possibilitat d'impedir a tercers l'explotació comercial de les còpies, ja que aquesta implica necessàriament la seva reproducció i distribució, dret que podria estendre's a les variants d'aquesta a través de la facultat, que també li concedeix el dret d'autor, de prohibir la transformació de l'obra sense el seu consentiment. Això no li impedeix de registrar-la a més com a disseny si es donen les condicions previstes en aquesta Llei, i en aquest cas la seva protecció seria absoluta, fins i tot davant el creador posterior independent.

Finalment, l'entrada en vigor de la Llei suposa la derogació definitiva de les disposicions que encara romanien vigents de l'antic Estatut de la propietat industrial de 1929, i es tanca el cicle de modernització i adaptació comunitària de la normativa sobre propietat industrial al nostre país.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de la protecció de la propietat industrial del disseny.
2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:
  - a) Disseny: l'aparença de la totalitat o d'una part d'un producte, que en particular derivi de les caracte-

rístiques de les línies, els contorns, els colors, la forma, la textura o els materials del producte en si o de la seva ornamentació.

b) Producte: qualsevol article industrial o artesanal, incloses, entre altres coses, les peces destinades al muntatge en un producte complex, l'embalatge, la presentació, els símbols gràfics i els caràcters tipogràfics, amb exclusió dels programes informàtics.

c) Producte complex: un producte constituït per múltiples components reemplaçables que permeten de desmuntar i tornar a muntar el producte.

Article 2. *Protecció registral.*

Qualsevol disseny que compleixi els requisits que estableix aquesta Llei pot ser protegit com a disseny registrat mitjançant la seva inscripció, vàlidament efectuada al Registre de dissenys.

Article 3. *Registre de dissenys.*

1. La sol·licitud, la concessió i els altres actes o negocis jurídics que afectin el dret sobre el disseny sol·licitat o registrat s'han d'inscriure al Registre de dissenys, segons el que preveuen aquesta Llei i el seu reglament.

2. El Registre de dissenys té caràcter únic a tot el territori nacional i la seva gestió correspon a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, sense perjudici de les competències que en matèria d'execució de la legislació de propietat industrial corresponen a les comunitats autònomes, segons estableix aquesta Llei.

Article 4. *Legitimació.*

1. Poden obtenir el registre de dissenys les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola i les persones naturals o jurídiques estrangeres que resideixin habitualment al territori espanyol o hi tinguin un establiment industrial o comercial efectiu i seriós o que gaudeixin dels beneficis del Conveni de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial de 20 de març de 1883, de conformitat amb el que estableix l'Acta vigent a Espanya d'aquest conveni, denominat en endavant «Conveni de París», així com els nacionals dels estats membres de l'Organització Mundial del Comerç.

2. També poden obtenir el registre de dissenys, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, les persones naturals o jurídiques estrangeres no compreses a l'apartat anterior, sempre que a l'Estat d'on siguin nacionals es permeti a les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola el registre dels seus dissenys d'acord amb la legislació d'aquest país.

3. Les persones esmentades a l'apartat 1 poden invocar que s'apliquin en benefici seu les disposicions del Conveni de París i les de qualsevol altre tractat internacional ratificat per Espanya, quan els sigui d'aplicació directa, en tot el que els sigui més favorable respecte del que disposa aquesta Llei.

TÍTOL II

Disseny registrable i causes de denegació de registre

CAPÍTOL I

Requisits de protecció

Article 5. *Disseny susceptible de registre.*

Es poden registrar els dissenys que siguin nous i tinguin caràcter singular.

Article 6. *Novetat.*

1. Es considera que un disseny és nou quan cap altre disseny idèntic s'ha fet accessible al públic abans

de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat.

2. Es consideren idèntics els dissenys les característiques dels quals difereixin només en detalls irrellevants.

Article 7. *Caràcter singular.*

1. Es considera que un disseny té caràcter singular quan la impressió general que produeixi en l'usuari informat difereixi de la impressió general produïda en aquest mateix usuari per qualsevol altre disseny que s'ha fet accessible al públic abans de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat.

2. Per determinar si el disseny té caràcter singular es té en compte el grau de llibertat de l'autor per desenvolupar el disseny.

Article 8. *Disseny de components de productes complexos.*

1. El disseny aplicat o incorporat a un producte que constitueixi un component d'un producte complex només es considera que és nou i té caràcter singular:

a) Si el component una vegada incorporat al producte complex continua sent visible durant la utilització normal d'aquest; i

b) En la mesura que aquestes característiques visibles del component presentin en si mateixes novetat i caràcter singular.

2. S'entén per utilització normal, a efectes del que preveu el paràgraf a) de l'apartat anterior, la utilització per l'usuari final, sense incloure el manteniment, la conservació o la reparació.

Article 9. *Accessibilitat al públic.*

1. A efectes de l'aplicació dels articles 6 i 7, es considera que un disseny s'ha fet accessible al públic quan s'ha publicat, exposat, comercialitzat o divulgat d'alguna altra manera abans de la data de presentació de la sol·licitud de registre o, si es reivindica prioritat, abans de la data de prioritat, llevat que aquests fets, raonablement, no hagin pogut arribar a ser coneguts en el curs normal dels negocis pels cercles especialitzats del sector de què es tracti que actuïn a la Unió Europea.

2. No es considera que el disseny s'ha fet accessible al públic pel simple fet d'haver estat comunicat a un tercer sota condicions tàcites o expresses de confidencialitat.

Article 10. *Divulgacions innòcues.*

1. Per a l'aplicació dels articles 6 i 7 no es té en compte la divulgació del disseny feta:

a) Per l'autor, el seu drethavent o un tercer com a conseqüència de la informació facilitada o dels actes realitzats per l'autor o el seu drethavent; i

b) Durant el període de dotze mesos que precedeixi a la data de presentació de la sol·licitud o, si es reivindica prioritat, a la data de prioritat.

2. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable quan la divulgació del disseny és conseqüència d'un abús davant l'autor o el seu drethavent.

Article 11. *Disseny imposat per la seva funció tècnica i dissenys d'interconnexions.*

1. El registre del disseny no confereix cap dret sobre les característiques d'aparença del producte que estiguin dictades exclusivament per la seva funció tècnica.

2. El registre del disseny no confereix cap dret sobre les característiques d'aparença del producte que hagin de ser necessàriament reproduïdes en la seva forma i dimensions exactes per permetre que el producte al qual s'apliqui o incorpori el disseny pugui estar connectat mecànicament a un altre producte, adossat, o posat en el seu interior o al voltant d'aquest, per tal que cada un d'aquests pugui complir la seva funció.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els drets derivats del registre es reconeixen sobre els dissenys que permetin l'acoblament o la connexió múltiple de productes intercanviables dins d'un sistema modular i compleixin les condicions que estableixen els articles 6 i 7.

Article 12. *Prohibicions de registre.*

No es registren els dissenys contraris a l'ordre públic o als bons costums.

CAPÍTOL II

Motius de denegació de registre

Article 13. *Causas de denegació.*

D'ofici, quan així ho disposi aquesta Llei, o havent-hi oposició, en els casos i sota les condicions que estableix el títol IV, el registre del disseny s'ha de denegar o, si ha estat concedit, s'ha de cancel·lar quan:

a) El sol·licitat com a disseny no s'ajusti al definit així en aquesta Llei.

b) El disseny no compleixi algun dels requisits de protecció que estableixen els articles 5 a 12 d'aquesta Llei.

c) El sol·licitant no tingui dret a obtenir-lo de conformitat amb els articles 14 i 15 d'aquesta Llei i així s'hagi declarat mitjançant una resolució judicial ferma.

d) El disseny sol·licitat sigui incompatible amb un disseny protegit a Espanya en virtut d'una sol·licitud o d'un registre que tingui una data de presentació o de prioritat anterior, però que s'hagi fet accessible al públic després de la data de presentació o de prioritat del disseny posterior.

e) El disseny suposi un ús indegut d'alguns dels elements que figuren a l'article 6 ter del Conveni de París, o de distintius, emblemes i blasons diferents dels que preveu l'article 6 ter, que siguin d'interès públic com l'escut, la bandera i altres emblemes d'Espanya, les seves comunitats autònomes, els seus municipis, províncies o altres entitats locals, llevat que hi hagi l'autorització escaient.

f) El disseny incorpori una marca o un altre signe distintiu anteriorment protegit a Espanya el titular del qual tingui dret, en virtut de la protecció esmentada, a prohibir l'ús del signe en el disseny registrat.

g) El disseny suposi un ús no autoritzat d'una obra protegida a Espanya per un dret de propietat intel·lectual.

TÍTOL III

Titularitat del disseny

Article 14. *Dret al registre.*

1. El dret a registrar el disseny pertany a l'autor o al seu drethavent.

2. Quan el disseny hagi estat realitzat per diverses persones conjuntament, el dret a registrar el disseny pertany en comú a totes aquestes en la proporció que deter-

minin. Si no hi ha un pacte contractual sobre això, i sense perjudici del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, s'apliquen les normes que estableix el Codi Civil per a la comunitat de béns.

3. Si un mateix disseny ha estat creat per diferents persones de forma independent, el dret a registrar el disseny pertany a aquell la sol·licitud de registre del qual tingui una data anterior de presentació a Espanya, sempre que el registre esmentat arribi a ser concedit.

4. En els procediments davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques es presumeix que el sol·licitant té dret a registrar el disseny.

Article 15. *Dissenys creats en el marc d'una relació d'ocupació o de serveis.*

Quan el disseny hagi estat desenvolupat per un empleat en execució de les seves funcions o seguint les instruccions de l'empresari o patró, o per encàrrec en el marc d'una relació de serveis, el dret a registrar el disseny correspon a l'empresari o a la part contractual que hagi encarregat la realització del disseny, llevat que al contracte es disposi una altra cosa.

Article 16. *Reivindicació de la titularitat del disseny sol·licitat o registrat.*

1. Si el disseny ha estat sol·licitat o registrat per qui no tenia dret a registrar-ho segons els articles 14 o 15, la persona legitimada conforme als articles esmentats pot reivindicar que li sigui reconeguda i transferida la titularitat registral, sense perjudici de qualssevol altres drets o accions que li puguin correspondre. Qui tingui dret a la cotitularitat del disseny també pot reivindicar-ne el reconeixement i la inscripció com a cotitular al Registre de dissenys.

2. Les accions encaminades al reconeixement dels drets esmentats a l'apartat anterior s'han d'exercitar abans que transcorrin tres anys comptats des de la data de publicació del registre del disseny en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial». Aquest termini no és aplicable quan la persona no legitimada hagi actuat de mala fe en sol·licitar el registre o en adquirir els drets reivindicats.

Article 17. *Efectes de la presentació de la demanda.*

1. Presentada la demanda en què s'exerceix l'acció a què es refereix l'article anterior, no pot ser retirada la sol·licitud de registre del disseny sense el consentiment del demandant.

2. En el Registre de dissenys s'ha d'anotar a instància de la part interessada la presentació de la demanda, així com la sentència ferma o qualsevol altra forma d'acabament del procediment iniciat en virtut de la demanda esmentada.

Article 18. *Efectes de la sentència sobre el registre.*

1. Quan es produeixi un canvi total en la titularitat del dret sobre el disseny registrat en execució d'una resolució dictada en el procediment al qual es refereix l'article anterior, les llicències i altres drets de tercers sobre el disseny registrat s'extingeixen amb la inscripció al Registre de dissenys del titular legítim.

2. Tant el titular anterior del registre com el titular d'una llicència obtinguda abans de la inscripció de la presentació de la demanda judicial, que anteriorment a aquesta mateixa inscripció hagin explotat el disseny a Espanya, o hagin fet preparatius efectius i reals amb aquesta finalitat, poden continuar o començar l'explotació sempre que, dins del termini de dos mesos des de la inscripció si es tracta del titular anterior, o des

que el titular de la llicència ha rebut notificació de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en què se li comunica la inscripció, sol·licitin una llicència no exclusiva al nou titular inscrit. La llicència ha de ser concedida per a un període adequat i en unes condicions raonables.

3. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable si el titular anterior del dret o el titular de la llicència van actuar de mala fe en el moment en què van començar l'explotació del disseny o els preparatius per fer-lo.

Article 19. *Menció de l'autor.*

L'autor té dret a ser esmentat com a tal en la sol·licitud, en el Registre i en la publicació del disseny registrat. Si el disseny ha estat creat en equip, la menció de l'equip pot substituir la dels autors.

TÍTOL IV

Sol·licitud i procediments de registre i oposició

CAPÍTOL I

Sol·licitud de registre i data de presentació

Article 20. *Presentació de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre de disseny s'ha de presentar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sol·licitant tingui el seu domicili o un establiment industrial o comercial seriós i efectiu.

2. Els sol·licitants domiciliats a les ciutats de Ceuta i Melilla han de presentar la seva sol·licitud a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

3. Els sol·licitants no domiciliats a Espanya han de presentar la sol·licitud a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

4. També es pot presentar la sol·licitud a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el representant del sol·licitant tingui el seu domicili legal o una sucursal seriosa i efectiva.

5. També es poden presentar les sol·licituds davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques si el sol·licitant o el seu representant ho sol·liciten mitjançant un establiment comercial o industrial seriós i efectiu que no tingui caràcter territorial.

6. L'òrgan competent per rebre la sol·licitud ha de fer constar, en el moment de la recepció, el número de la sol·licitud i el dia, l'hora i el minut de la seva presentació, de la manera que es determini reglamentàriament.

7. L'òrgan competent de la comunitat autònoma que rebí la sol·licitud ha de remetre a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, dins dels cinc dies següents al de la seva recepció, les dades de la sol·licitud en la forma i amb el contingut que es determinin reglamentàriament.

8. La sol·licitud de registre del disseny també es pot presentar als llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, dirigida a l'òrgan que, de conformitat amb el que estableixen els apartats anteriors, resulti competent per rebre la sol·licitud.

9. Tant la sol·licitud com els altres documents que s'hagin de presentar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques han d'estar redactats en castellà. A les comunitats autònomes on també hi hagi una altra llengua oficial, els esmentats documents, a més d'estar redactats en castellà, es poden redactar en la llengua esmentada.

Article 21. *Requisits de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre del disseny ha de contenir:

- a) Una instància en què se sol·liciti el registre del disseny.
- b) La identificació del sol·licitant.
- c) Una representació gràfica del disseny apta per ser reproduïda.
- d) La indicació dels productes als quals s'apliqui el disseny.
- e) La identificació de l'agent o representant, si s'escau.

2. La sol·licitud pot contenir a més:

- a) Una descripció explicativa de la representació del disseny.
- b) La petició que s'ajorni la publicació del disseny d'acord amb el que preveu l'article 32 d'aquesta Llei.
- c) La classificació dels productes als quals s'apliqui el disseny conforme a l'última versió de la classificació de dibuixos i models que preveu l'annex a l'Acord pel qual s'estableix una classificació internacional de dibuixos i models industrials, signat a Locarno el 8 d'octubre de 1968, denominat en endavant Arranjament de Locarno.
- d) La reivindicació de prioritat, amb les indicacions que es determinen reglamentàriament.
- e) La menció de l'autor o de l'equip d'autors o la declaració, feta pel sol·licitant i sota la seva responsabilitat, que l'autor o l'equip d'autors han renunciat al dret a ser esmentat.

3. La sol·licitud de registre dóna lloc al pagament de la taxa que estableix l'annex d'aquesta Llei. Amb la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar el justificant d'haver satisfet aquesta taxa.

4. La sol·licitud de registre ha de complir els altres requisits que s'estableixin reglamentàriament.

5. La informació a què es refereixen els apartats 1, paràgraf d), i 2, paràgrafs a) i c), no condiciona l'abast de la protecció reconeguda al disseny com a tal.

Article 22. *Sol·licituds múltiples.*

1. La sol·licitud de registre pot comprendre diversos dissenys, fins a un màxim de 50, sempre que es refereixin a productes pertanyents a la mateixa classe de la Classificació Internacional de Dibuixos i Models Industrials establerta per l'Arranjament de Locarno. Aquesta última limitació no regeix en el cas d'ornamentacions bidimensionals.

2. A més de la taxa de sol·licitud de registre, esmentada a l'apartat 3 de l'article precedent, la sol·licitud múltiple dóna lloc al pagament de les taxes suplementàries pels dissenys addicionals que s'hi inclouen, establertes a l'annex d'aquesta Llei.

3. La sol·licitud múltiple ha de complir els requisits que s'estableixin reglamentàriament. En particular, s'hi ha d'incloure una representació de cada un dels dissenys, amb indicació dels productes als quals s'apliquin, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 de l'article 21.

4. Els drets derivats dels dissenys compresos en una sol·licitud o en un registre múltiple són independents els uns dels altres i poden ser exercitats, transferits, gravats, renovats o cancel·lats separadament. També poden ser objecte de llicències, opcions de compra, embargaments o altres mesures que resultin del procediment d'execució. Quan per transferència o un altre títol es produeixi un canvi total en la titularitat d'algun o alguns

dels dissenys sol·licitats o registrats, qualsevol de les parts pot sol·licitar la divisió de la sol·licitud o del registre múltiple, i n'ha de desglossar els dissenys o les variants afectades en una sol·licitud o registre independent a nom del nou titular.

Article 23. *Data de presentació de la sol·licitud.*

1. La data de presentació de la sol·licitud és la del moment en què l'òrgan competent per rebre la sol·licitud, de conformitat amb el que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 20, rep la documentació que conté els elements esmentats en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 21.

2. La data de presentació de les sol·licituds dipositades en una oficina de correus és la del moment en què l'esmentada oficina rep la documentació que conté els elements esmentats en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 21, sempre que siguin presentades en un sobre obert, per correu certificat i amb justificació de recepció, dirigit a l'òrgan competent per rebre la sol·licitud. L'oficina de correus ha de fer constar el dia, l'hora i el minut de la seva presentació.

3. Si algun dels òrgans o unitats administratives a les quals es refereixen els apartats anteriors no han fet constar, en el moment de la recepció de la sol·licitud, l'hora de la seva presentació, se li assigna l'última hora del dia. Si no se n'ha fet constar el minut, se li assigna l'últim minut de l'hora.

Article 24. *Dret de prioritat unionista.*

1. Els qui hagin presentat regularment una primera sol·licitud de registre del disseny en algun dels estats membres del Conveni de París o per a algun d'aquests estats o de l'Acord pel qual es crea l'Organització Mundial del Comerç, o els seus drethavents, gaudeixen, per a la presentació a Espanya d'una sol·licitud de registre del mateix disseny, d'un dret de prioritat de sis mesos en les condicions que estableix l'article 4 del Conveni de París. El mateix termini regeix quan s'invoqui un dret de prioritat basat en una sol·licitud de model d'utilitat anterior.

2. Tenen el mateix dret de prioritat els qui han presentat una primera sol·licitud de protecció del mateix disseny en un Estat o una organització internacional no esmentat a l'apartat 1, que reconegui a les sol·licituds de registre de dissenys presentades a Espanya un dret de prioritat en condicions i amb efectes equivalents als que preveu el Conveni de París.

3. El sol·licitant que reivindiqui la prioritat d'una sol·licitud anterior ha de presentar, en la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament, una declaració de prioritat i una còpia, certificada per l'oficina d'origen de la sol·licitud anterior, acompanyada de la seva traducció al castellà, quan aquesta sol·licitud estigui redactada en un altre idioma. La reivindicació de prioritat implica el pagament de la taxa corresponent.

Article 25. *Prioritat d'exposició.*

1. El sol·licitant del registre d'un disseny que hagi exhibit productes que incorporin el disseny en una exposició oficial o reconeguda oficialment pot reivindicar la prioritat de la data de la primera presentació dels esmentats productes en l'exposició, sempre que la sol·licitud de registre del disseny es presenti en el termini de sis mesos a partir d'aquella data.

2. El sol·licitant que vulgui reivindicar la prioritat que preveu l'apartat 1 ha de justificar, en el termini establert reglamentàriament, que els productes que incorporin el disseny es van presentar en l'exposició en la data invo-

cada. La reivindicació de prioritat implica el pagament de la taxa corresponent.

3. En cap cas la prioritat d'exposició prolonga el termini de prioritat que preveu l'article 4.C.1) del Conveni de París.

Article 26. *Efectes del dret de prioritat.*

En virtut del dret de prioritat, es considera com a data de presentació a Espanya de la sol·licitud de registre, als efectes del que disposen els articles 6, 7, 9; paràgraf d) de l'article 13, apartat 3 de l'article 14 i de l'apartat 1 de l'article 50, la data de presentació de la sol·licitud anterior la prioritat de la qual hagi estat vàlidament reivindicada.

CAPÍTOL II

Procediment de registre

Article 27. *Examen d'admissibilitat i de forma.*

1. L'òrgan competent per rebre la sol·licitud, de conformitat amb el que preveu l'article 20 examina:

a) Si la sol·licitud de registre de disseny compleix els requisits perquè se li atorgui una data de presentació.

b) Si s'han satisfet les taxes de sol·licitud que corresponguin.

c) Si el sol·licitant està legitimat per sol·licitar el registre de disseny, de conformitat amb l'article 4 d'aquesta Llei.

d) Si la sol·licitud de registre compleix els altres requisits formals que preveu l'article 21.

2. Si de l'examen resulta que la sol·licitud presenta alguna irregularitat, se suspèn la tramitació de l'expedient i es requereix l'interessat perquè en el termini establert reglamentàriament esmeni la falta o formuli, si s'escau, les al·legacions pertinents, i se l'adverteix dels efectes de la falta d'esmena.

3. Si la irregularitat consisteix en la falta d'algun dels requisits o les dades necessàries per obtenir una data de presentació, s'atorga la del dia en què s'esmeni la irregularitat. Si la irregularitat no s'esmena dins el termini, la sol·licitud no s'admet a tràmit.

4. Si la irregularitat consisteix en la falta de pagament de les taxes de sol·licitud, i transcorregut el termini per esmenar-la no s'han abonat les taxes esmentades en la seva totalitat, s'ha de continuar la tramitació respecte dels dissenys les taxes dels quals hagin estat totalment pagades, seguint l'ordre de la sol·licitud.

5. Transcorregut el termini esmentat a l'apartat 2 sense que l'interessat hagi contestat, l'òrgan competent ha de resoldre motivadament, i es té per desistida la sol·licitud. Cal actuar de la mateixa manera quan, a judici de l'òrgan competent, les irregularitats no han estat degudament esmenades.

6. No es produeix l'efecte que preveu l'apartat 5 quan s'hagi demanat l'ajornament de la publicació i les irregularitats no esmenades afectin exclusivament els requisits formals exigits per a la publicació del disseny. En aquest cas la irregularitat no afecta la continuació del procediment, i s'aplica el que preveu l'article 32.

7. Quan les irregularitats esmentades als apartats anteriors afectin només una part dels dibuixos o models inclosos en una sol·licitud de registre múltiple, els efectes de la falta d'esmena es produeixen únicament respecte dels dissenys als quals afecti.

Article 28. Tramesa de la sol·licitud.

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de remetre a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb totes les actuacions, les sol·licituds que han superat l'examen de forma amb indicació, si s'escau, de la data de presentació atorgada. La tramesa de l'expedient a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques l'ha de notificar als sol·licitants l'òrgan obligat a fer-la.

2. Les sol·licituds que s'hagin considerat desistides, s'han de notificar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques una vegada que la resolució sigui ferma, amb indicació de la data d'adopció. Si la resolució ha estat impugnada, també s'ha de notificar aquesta circumstància.

Article 29. Examen d'ofici.

1. Superat l'examen de forma i, si s'escau, rebuda la sol·licitud tramesa per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'examinar d'ofici:

a) Si l'objecte de la sol·licitud constitueix un disseny conforme al que disposa l'apartat 2.a) de l'article 1 d'aquesta Llei.

b) Si el disseny el registre del qual se sol·licita és contrari a l'ordre públic o als bons costums.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques també ha de comprovar si la sol·licitud presenta algun defecte no percebut en tràmits anteriors que impossibiliti la publicació del disseny, ha de classificar els productes als quals s'hagin d'aplicar, o revisi, si s'escau, la classificació feta pel sol·licitant, i verifiqui si les sol·licituds múltiples s'ajusten al que disposa aquesta Llei.

Article 30. Suspensió de la tramitació: desistiment o denegació de la sol·licitud.

1. Si com a resultat de l'examen d'ofici resulta que la sol·licitud presenta irregularitats, o l'objecte de la sol·licitud incorre en algun dels motius de denegació de registre esmentats a l'article anterior, s'ha de suspendre la tramitació, i comunicar a l'interessat els defectes observats perquè, en el termini establert reglamentàriament, formuli les seves alegacions o procedeixi, si s'escau, a esmenar-los.

2. Quan el motiu de la suspensió es fonamenti en la causa de denegació esmentada a l'apartat 1, paràgraf a), de l'article anterior, el sol·licitant pot demanar que es transformi la sol·licitud de registre en una sol·licitud per a la protecció de l'objecte d'aquella sota una altra modalitat de la propietat industrial, si ho sol·licita expressament. En el cas que el sol·licitant demani el canvi de modalitat, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'acordar el canvi, i ha de notificar a l'interessat els documents que ha de presentar per a la nova tramitació a què s'ha de sotmetre la sol·licitud. La falta de presentació oportuna de la nova documentació produeix l'anul·lació de l'expedient.

3. Quan el motiu de la suspensió es fonamenta en la causa de denegació esmentada a l'apartat 1, paràgraf b), de l'article anterior, el sol·licitant, per esmenar el defecte, pot modificar el disseny, sempre que se'n preservi la identitat substancial. La modificació, que ha de consistir en la renúncia a l'element causant de l'objecció, ha d'anar acompanyada de la representació del disseny modificat en les condicions que es determinin reglamentàriament.

4. Si la sol·licitud múltiple no s'ajusta al que preveu l'apartat 1 de l'article 22, el sol·licitant, per esmenar el defecte, pot limitar el nombre de dissenys o dividir la sol·licitud.

5. Transcorregut el termini esmentat a l'apartat 1, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de dictar

una resolució motivada en què denegui el registre de disseny o dissenys incursos en algun dels motius de denegació esmentats a l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei, o tenir per desistida en tot o en part la sol·licitud, quan persisteixin únicament irregularitats no esmenades. La menció de la denegació o del desistiment s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

6. No es produeix l'efecte que preveu l'apartat anterior quan s'hagi demanat l'ajornament de la publicació i les irregularitats afectin exclusivament els requisits exigits per a la publicació del disseny. En aquest cas la irregularitat no impedeix la continuació del procediment i la concessió del registre, i s'aplica el que preveu l'article 32.

7. La falta d'esmena de defectes relatius a la reivindicació de prioritat només porta la pèrdua d'aquest dret.

Article 31. Registre i publicació.

1. Quan de l'examen d'ofici no resultin irregularitats o defectes, o un cop esmenats dins el termini establert, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de dictar una resolució en què s'acordi el registre del disseny o els dissenys objecte de la sol·licitud.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques expedeix el títol de registre i publica en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» la menció de la concessió, junt amb el disseny registrat i els elements de la sol·licitud que es determinin reglamentàriament; està permesa la consulta pública de l'expedient.

Article 32. Ajornament de la publicació.

1. El sol·licitant, en presentar la sol·licitud de registre, pot demanar que s'ajorni la publicació del disseny, durant un termini de 30 mesos comptats des de la data de presentació de la sol·licitud o, si es reivindica prioritat, des de la de prioritat.

2. En aquest cas, una vegada superat l'examen d'ofici, el disseny o els dissenys objecte de la sol·licitud s'han d'inscriure al Registre de dissenys, però durant el període d'ajornament de la publicació, ni la representació del disseny, ni els documents de la sol·licitud són accessibles per a consulta pública.

3. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publica en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» la menció de la concessió del registre i la de l'ajornament de la publicació. Aquesta menció ha d'incloure la identificació del sol·licitant i la data de presentació de la sol·licitud, a més de les indicacions establertes reglamentàriament.

4. Finalitzat el període d'ajornament, o abans si ho demana el titular, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de procedir a publicar el disseny segons el que disposa l'apartat 2 de l'article 31 sempre que, amb l'antelació que preveu el reglament d'execució, el titular hagi completat els requisits formals exigits per publicar la reproducció gràfica del disseny.

5. Si el sol·licitant no compleix els requisits que estableix l'apartat anterior i el registre no arriba a ser publicat, es considera que la sol·licitud de registre del disseny no ha produït mai els efectes que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL III**Procediment d'oposició****Article 33. Motius d'oposició i legitimació per oposar-s'hi.**

1. Dins els dos mesos següents a la publicació del disseny registrat segons el que preveuen els articles 31

i l'apartat 4 de l'article 32, qualsevol persona pot formular oposició a la concessió del registre, i al·legar que el disseny registrat incompleix algun dels requisits de protecció que estableixen els articles 5 a 11 d'aquesta Llei.

2. També es pot al·legar com a motiu d'oposició pels qui siguin titulars legítims dels signes o drets anteriors:

a) Que el titular del registre de disseny no té dret a obtenir-lo segons els articles 14 i 15 d'aquesta Llei quan així s'hagi declarat mitjançant una resolució judicial ferma.

b) Que el disseny registrat és incompatible amb un disseny protegit a Espanya en virtut d'una sol·licitud o d'un registre amb data de presentació o de prioritat anterior, però que només s'ha fet accessible al públic després de la data de presentació o de prioritat del disseny posterior.

c) Que el disseny registrat incorpora una marca o un altre signe distintiu anteriorment protegit a Espanya el titular del qual tingui dret, en virtut de l'esmentada protecció, a prohibir l'ús del signe en el disseny registrat.

d) Que el disseny registrat suposa un ús no autoritzat d'una obra protegida a Espanya per la propietat intel·lectual.

e) Que el disseny registrat suposa un ús indegut d'algun dels elements esmentats en el paràgraf e) de l'article 13 d'aquesta Llei.

En aquest cas està legitimada per oposar-s'hi la persona o l'entitat afectada per l'ús indegut.

Article 34. *Presentació de l'oposició.*

L'oposició s'ha de formular davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques mitjançant un escrit motivat, acompanyat, si s'escau, dels corresponents documents probatoris. A l'escrit d'oposició s'hi ha d'adjuntar el justificant del pagament de la taxa d'oposició.

Article 35. *Examen i resolució de l'oposició.*

1. Admès a tràmit l'escrit d'oposició, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques l'ha de traslladar al titular del registre perquè, en el termini de dos mesos, hi presenti les seves al·legacions.

2. Quan l'oposició es basi en algun dels motius que esmenten l'apartat 1 o els paràgrafs c), d) o e) de l'apartat 2 de l'article 33, el titular del registre pot modificar el disseny en la mesura necessària per eliminar els elements que hagin motivat l'oposició, sempre que la forma resultant compleixi els requisits de protecció i el disseny, malgrat la modificació, mantingui la identitat substancial. La modificació ha d'anar acompanyada de la representació del disseny modificat en les condicions que es determinin reglamentàriament.

3. Transcorregut el termini assenyalat per contestar l'oposició, hagi contestat o no el titular del registre, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de dictar una resolució motivada en què estimi, en tot o en part, o desestimi, les oposicions presentades. L'estimació d'una oposició comporta la cancel·lació del disseny o dissenys afectats.

4. S'entén que el registre del disseny cancel·lat per estimació d'una oposició no ha produït mai els efectes que preveu aquesta Llei. A l'efecte retroactiu de la cancel·lació se li aplica, si s'escau, el que preveu l'apartat 2 de l'article 68 respecte de la nul·litat.

Article 36. *Publicació del disseny modificat.*

1. Quan s'hagi modificat el disseny de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article anterior, el

disseny modificat s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

2. El disseny modificat, tal com ha estat publicat, determina retroactivament l'abast de la protecció conferida pel registre del disseny.

CAPÍTOL IV

Disposicions generals de procediment

Article 37. *Retirada, limitació i modificació de la sol·licitud.*

1. Amb subjecció a les limitacions que estableix aquesta Llei, en qualsevol moment el sol·licitant pot retirar la seva sol·licitud de registre de disseny, renunciar a algun dels dissenys sol·licitats o limitar els productes indicats en la sol·licitud.

2. La sol·licitud de registre del disseny només pot ser modificada en els casos i sota les condicions que preveu expressament aquesta Llei. Això no obstant, a instància del sol·licitant, s'admeten a més les rectificacions del nom i l'adreça, dels defectes d'expressió o de transcripció o els errors manifestos, sempre que la modificació no afecti la identitat del disseny, ni substitueixi o amplii els productes que indica la sol·licitud.

3. Els escrits que tinguin per objecte retirar, modificar o rectificar la sol·licitud, renunciar a algun dels dissenys, o limitar els productes es presenten davant l'òrgan competent per rebre la sol·licitud de registre, o davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques si l'expedient ja ha estat remès, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

4. Tota limitació i modificació de la sol·licitud o del disseny dóna lloc al pagament de la taxa corresponent.

Article 38. *Divisió de la sol·licitud o del registre del disseny.*

1. El sol·licitant o el titular d'un registre múltiple pot sol·licitar la divisió de la sol·licitud o del registre en dues o més sol·licituds o registres divisionals, desglossant de l'expedient originari un o diversos dissenys en els casos següents:

a) Per esmenar irregularitats, quan la sol·licitud de registre múltiple no s'ajusti als límits que estableix l'apartat 1 de l'article 22.

b) Quan es produeixi un canvi de titularitat que afecti una part dels dissenys d'una sol·licitud o registre múltiple, segons el que preveu l'apartat 4 de l'article 22.

c) En el curs del procediment quan així ho prevegi expressament el reglament d'execució.

2. Les sol·licituds o els registres divisionals conserven la data de presentació de la sol·licitud inicial i el benefici del dret de prioritat, si n'hi ha.

3. La divisió està subjecta al pagament de la taxa corresponent.

Article 39. *Restabliment de drets.*

1. El sol·licitant o el titular d'un registre de disseny o qualsevol altra part en un procediment que, fins i tot havent demostrat tota la diligència requerida per les circumstàncies, no hagi pogut respectar un termini en algun dels procediments que preveu aquesta Llei, ha de ser restablert, prèvia petició, en els seus drets si l'omissió ha tingut com a conseqüència directa, en virtut de les disposicions d'aquesta Llei o del seu reglament, la pèrdua d'un dret. En el cas que el termini correspongui a la interposició d'un recurs, té com a conseqüència la seva admissió a tràmit, llevat del que preveu l'apartat 5.

2. La petició s'ha de presentar per escrit a partir de la cessació de l'impediment, en la forma i dins el termini que s'estableixin reglamentàriament. El tràmit incomplet s'ha de fer en aquest termini. La petició només és admissible durant un any a partir de l'expiració del termini no observat. Si s'ha deixat de presentar la sol·licitud de renovació, es dedueix del període d'un any el termini suplementari de sis mesos a què es refereix el segon incís de l'apartat 3 de l'article 44.

3. La petició s'ha de motivar, i s'hi han d'indicar els fets i les justificacions que s'alleguin per donar-li suport. Només es té per presentada quan s'hagi pagat la taxa de restabliment de drets.

4. És competent per resoldre la petició l'òrgan que ho sigui per pronunciar-se sobre l'acte que no s'ha complert.

5. Les disposicions del present article no són aplicables als terminis que preveu l'apartat 2 d'aquest article, als de reivindicació de prioritat que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 24 i 1 de l'article 25, i el termini d'oposicions a la concessió que estableix l'apartat 1 de l'article 33. Tampoc no són aplicables aquestes disposicions respecte del termini d'interposició d'un recurs contra un acte declaratiu de drets.

6. El titular de la sol·licitud o del registre restablert en els seus drets no pot invocar aquests davant un tercer que, de bona fe i en el període comprès entre la pèrdua del dret i la publicació de la menció de restabliment d'aquest dret, ha comercialitzat productes als quals s'incorpori o s'apliqui un disseny comprès dins de l'àmbit de protecció del disseny registrat.

7. No és procedent el restabliment del dret sobre la sol·licitud o sobre el disseny registrat quan al període comprès entre la pèrdua d'aquell i la presentació de la petició de restabliment un tercer hagi sol·licitat o registrat de bona fe un disseny incompatible amb el que és objecte dels drets als quals es refereix la petició de restabliment.

8. Contra la resolució que restableixi els drets al sol·licitant, que no posa fi a la via administrativa, el tercer que es pugui prevaler de les disposicions que contenen els apartats 6 i 7 pot interposar recurs d'alçada, en els termes que preveu l'article 41 d'aquesta Llei.

Article 40. *Suspensió de procediments.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques pot suspendre la tramitació d'un procediment quan així ho prevegi aquesta Llei i, en particular:

1. Quan una oposició es fonamenti en l'apartat 2, paràgraf b), de l'article 33 i la sol·licitud anterior de registre de disseny estigui pendent de resolució. La suspensió té efectes fins al moment en què es dicti una resolució de l'esmentada sol·licitud que posi fi a la via administrativa. No s'interromp el procediment quan la sol·licitud anterior estigui subjecta a ajornament de la publicació.

2. A instància del titular que hagi impugnat la validesa o la vigència del dret oponent, o n'hagi reivindicat la titularitat, fins que es dicti sentència ferma, quan l'oposició es fonamenti en algun dels motius que preveuen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 2 de l'article 33.

3. Quan se sol·liciti la divisió d'un registre múltiple, pel temps necessari per a la seva resolució.

4. A sol·licitud conjunta de tots els interessats, sense que la suspensió, en aquest cas, pugui passar de sis mesos.

5. A requeriment del jutge o tribunal competent, fins que aquest decideixi deixar sense efecte la mesura de suspensió.

Article 41. *Revisió dels actes en via administrativa.*

1. Els actes i les resolucions dictats pels òrgans de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques poden ser

objecte de recurs de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El recurs administratiu contra la concessió del registre del disseny només es pot referir a les qüestions que poden ser resoltes per l'Administració durant el procediment de registre.

3. El recurs administratiu fonamentat en motius de denegació de registre no examinables d'ofici per l'Administració només es pot interposar pels qui hagin estat part en un procediment d'oposició contra la concessió del registre basat en els esmentats motius, i es dirigeix contra l'acte resolutori de l'oposició plantejada. A aquests efectes, es pot entendre desestimada l'oposició si, transcorregut el termini per resoldre-la i notificar-la, no s'ha dictat resolució expressa.

4. La interposició d'un recurs dóna lloc al pagament de la taxa de recurs. No s'ha de retornar la taxa excepte quan el recurs sigui totalment estimat en acollir-se raons jurídiques que, indogudament apreciades en la resolució, siguin imputables a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. La devolució de la taxa ha de ser sol·licitada en interposar-se el recurs i és acordada en la resolució d'aquest.

5. Davant la resolució de concessió del registre d'un disseny o l'acte resolutori d'una oposició, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques no pot exercir d'ofici o a instància de part la potestat revisora que l'article 102 de la Llei 30/1992 abans esmentada, si la nul·litat del disseny es fonamenta en alguna de les causes que preveu l'article 65 d'aquesta Llei. Aquestes causes de nul·litat només es poden fer valer davant els tribunals.

6. Els actes i les resolucions dictats en virtut de les seves facultats pels òrgans competents de les comunitats autònomes, poden ser objecte de recurs amb subjecció al que disposen la Llei 30/1992, així com les normes orgàniques que regeixin per als òrgans respectius.

Article 42. *Arbitratge.*

1. Els interessats poden sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses sorgides en ocasió del procediment d'oposició, de conformitat amb el que estableix aquest article. L'arbitratge només es pot referir als motius que esmenten els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 2 de l'article 33 d'aquesta Llei. En cap cas l'arbitratge pot suposar modificacions del disseny que contravinguin les limitacions que estableix l'apartat 2 de l'article 35 d'aquesta Llei.

2. El conveni arbitral només és vàlid si està subscrit, a més de pel titular del registre, pels titulars dels drets anteriors que hagin formulat l'oposició a la qual es refereixi o, si s'escau, interposat recurs contra l'acte resolutori.

3. El conveni arbitral s'ha de notificar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pels interessats abans que guanyi fermesa l'acte administratiu que hagi posat terme al procediment d'oposició. Resolt el recurs d'alçada contra l'acte resolutori de l'oposició plantejada, queda expedida la via contenciosa administrativa, llevat que es faci valer davant l'oficina la signatura del conveni arbitral.

4. Subscrit el conveni arbitral, i mentre subsisteixi, no escau la interposició de cap recurs administratiu de caràcter ordinari, i se n'ha de declarar la inadmissibilitat, o tenir per desistit si s'ha interposat anteriorment.

5. El laude arbitral ferm produeix els efectes de cosa jutjada, d'acord amb el que estableix l'article 37 de la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge, d'aplicació en tot el que no preveu aquest article, i l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de procedir a fer les actuacions necessàries per executar-lo.

6. S'han de comunicar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques la presentació dels recursos que s'interposin davant el laude arbitral. Una vegada aquest sigui ferm, s'ha de comunicar fefaentment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques als efectes que preveu l'apartat anterior.

TÍTOL V

Durada i renovació

Article 43. *Durada de la protecció.*

El registre del disseny s'atorga per cinc anys comptats des de la data de presentació de la sol·licitud de registre, i es pot renovar per un o més períodes successius de cinc anys fins a un màxim de 25 anys computats des de la data esmentada.

Article 44. *Renovació.*

1. La renovació s'acorda a sol·licitud del titular del registre o del seu drethavent, que ha d'acreditar aquesta qualitat en la forma que es disposi reglamentàriament, i ha d'anar acompanyada del justificant de pagament de la taxa de renovació.

2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o els òrgans a què es refereix l'article 20. Si la sol·licitud no es presenta davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, l'òrgan que la rebí li ha de remetre, juntament amb la documentació que s'hi adjunti, en el termini de cinc dies.

3. La sol·licitud s'ha de presentar, acompanyada del justificant del pagament de la taxa de renovació, dins dels sis mesos anteriors a l'acabament del període de vigència corresponent. Sinó, encara es pot fer de forma vàlida dins el termini de sis mesos des de l'acabament d'aquest, amb l'obligació d'abonar, de manera simultània, un recàrrec del 25 per cent de la quota si l'ingrés té lloc durant els tres primers mesos, i d'un 50 per cent si s'efectua dins dels tres següents.

4. Si la taxa de renovació o, si s'escau, els recàrrecs no són abonats en la seva totalitat, s'ha de concedir la renovació per als dissenys la taxa de renovació dels quals, inclosos els recàrrecs, hagi estat totalment pagada. Si no hi ha una indicació expressa del sol·licitant, les taxes s'han d'aplicar als dissenys seguint l'ordre en què apareguin en la sol·licitud de renovació o, si no, al Registre de dissenys.

5. La renovació, que s'ha d'inscriure en el Registre de dissenys i publicar en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», té efectes des de l'endemà de la data d'expiració del període de durada o de renovació anterior.

6. Si la renovació es denega s'ha de reembossar, a petició de l'interessat, el 75 per cent de la taxa de renovació pagada.

TÍTOL VI

Contingut de la protecció jurídica del disseny industrial

CAPÍTOL I

Contingut, extensió i límits de la protecció

Article 45. *Contingut del dret sobre el disseny registrat.*

El registre del disseny confereix al titular el dret exclusiu a utilitzar-lo i a prohibir-ne l'ús per tercers sense el

seu consentiment. A aquests efectes, s'entén per utilització la fabricació, l'oferta, la comercialització, la importació i l'exportació o l'ús d'un producte que incorpori el disseny, així com l'emmagatzemament de l'esmentat producte per a alguna de les finalitats esmentades.

Article 46. *Producció d'efectes i protecció provisional.*

1. El dret conferit pel disseny registrat produeix els seus efectes des de la data de la seva publicació. Això no obstant, la sol·licitud de registre del disseny confereix al seu titular una protecció provisional davant qui, fins i tot abans de la publicació del disseny registrat, se li ha notificat fefaentment la presentació de la sol·licitud i el contingut d'aquesta.

2. La protecció provisional confereix el dret a exigir una indemnització raonable de qualsevol tercer que, entre la data de presentació de la sol·licitud de registre i la data de publicació del disseny registrat, hagi dut a terme una utilització del disseny que després d'aquest període quedaria prohibida.

3. S'entén que la sol·licitud de registre del disseny i el disseny registrat no han produït mai els efectes que preveu aquest títol quan la sol·licitud hagi estat retirada o denegada, o el registre del disseny hagi estat cancel·lat per estimació d'una oposició o d'un recurs.

4. La protecció provisional només es pot reclamar després de la publicació del registre del dibuix o model.

Article 47. *Abast de la protecció.*

1. La protecció conferida pel disseny registrat s'estén a qualsevol disseny que no produeixi en l'usuari informat una impressió general diferent.

2. Per determinar l'abast de la protecció s'ha de tenir en compte el marge de llibertat de l'autor en realitzar el disseny.

Article 48. *Excepcions als drets conferits pel disseny registrat.*

Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen a:

a) Els actes realitzats en un àmbit privat i amb finalitats no comercials.

b) Els actes realitzats amb finalitats experimentals.

c) Els actes de reproducció del disseny realitzats amb finalitats il·lustratives o docents, sempre que aquests actes no siguin contraris als usos comercials lleials, no perjudiquin indegudament l'explotació normal del disseny i se n'esmenti la font.

d) L'equipament i les tasques de reparació de vaixells i aeronaus matriculats en un altre país quan entrin temporalment a Espanya o la importació de peces de recanvi i accessoris destinats a la seva reparació.

Article 49. *Esgotament del dret.*

Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen als actes relatius a un producte que incorpori un disseny comprès en l'àmbit de protecció d'aquell quan l'esmentat producte hagi estat posat al comerç a l'Espanya Europea Econòmic pel titular del disseny registrat o amb el seu consentiment.

Article 50. *Drets derivats de la utilització anterior.*

1. El titular d'un disseny registrat no té dret a impedir que qui abans de la data de presentació o, si s'escau, de prioritat de la sol·licitud de registre, demostrin que han començat a explotar de bona fe a Espanya un disseny que estigui comprès en l'àmbit de protecció del registrat

i no sigui còpia d'aquest, o que han efectuat preparatius seriosos i efectius per a això, prossegueixin o iniciïn l'esmentada explotació en la mateixa forma i amb la mateixa finalitat per a la qual hagin començat a utilitzar-lo o realitzat els preparatius.

2. El dret basat en l'ús anterior no habilita a concedir llicències d'explotació sobre el disseny, i només pot ser transferit amb l'empresa o secció de l'empresa en el marc de la qual s'hagi iniciat l'explotació o s'hagin realitzat els preparatius.

3. Els drets conferits pel disseny registrat no s'estenen als actes relatius al producte que incorpori un disseny comprès dins de l'àmbit de protecció d'aquell quan el producte hagi estat lícitament comercialitzat a l'Espai Econòmic Europeu per la persona que gaudeix del dret reconegut en aquest article.

Article 51. Límits a l'exercici del dret.

1. L'explotació del disseny registrat no es pot portar a terme de forma contrària a la llei, la moral, l'ordre públic o la salut pública, i està supeditada, en tot cas, a les prohibicions o limitacions temporals o indefinides establertes o que estableixin les disposicions legals.

2. El dret sobre el disseny registrat no es pot invocar per eximir el seu titular de respondre davant les accions dirigides contra ell per violació d'altres drets de propietat intel·lectual o industrial que tinguin una data de prioritat anterior.

CAPÍTOL II

Accions per violació del disseny registrat

Article 52. Possibilitat d'exercitar accions civils i penals.

El titular dels drets que reconeix aquesta Llei pot exercir davant els òrgans judicials les accions civils o penals que corresponguin contra els qui lesionin el seu dret i exigir les mesures necessàries per salvaguardar-los.

Article 53. Accions civils que pot exercir el titular del disseny registrat.

1. En especial, el titular del disseny registrat el dret del qual sigui lesionat pot reclamar en la via civil:

- L'aturada dels actes que violin el seu dret.
- La indemnització dels danys i perjudicis soferts.
- L'adopció de les mesures necessàries per evitar que prossegueixi l'activitat infractora i, en particular, que es retirin del mercat els productes en què s'hagi materialitzat la violació del seu dret.
- La destrucció, o la cessió amb finalitats humanitàries si és possible, a elecció de l'actor i a costa del condemnat, dels productes als quals es refereix l'apartat anterior, llevat que la naturalesa del producte permeti impedir la continuació de l'activitat infractora eliminant el disseny sense afectar substancialment el producte, o a judici del tribunal, la destrucció o cessió dels productes infractors resulti una mesura clarament desproporcionada i hi hagi altres alternatives menys costoses per evitar que prossegueixi o es reprengui la violació del dret del titular del disseny.

e) Alternativament, el lliurament dels objectes als quals es refereix el paràgraf d) de l'apartat 1, a preu de cost i a compte de la seva indemnització corresponent de danys i perjudicis, quan sigui possible i aquesta mesura resulti proporcionada tenint en compte les circumstàncies de la infracció apreciades pel tribunal. Si el seu

valor passa de l'import de la indemnització concedida, el titular del disseny ha de compensar l'altra part per l'excés.

f) La publicació de la sentència a costa de l'infractor mitjançant anuncis i notificacions a les persones interessades.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'aplica als objectes adquirits de bona fe per a ús personal.

Article 54. Pressupostos de la indemnització de danys i perjudicis.

1. Els que sense el consentiment del titular del dret fabriquin o importin objectes que incorporin un disseny comprès dins de l'àmbit de protecció del registrat, així com els responsables de la primera comercialització d'aquests, estan obligats, en tot cas, a respondre dels danys i perjudicis causats.

2. Tots els que facin qualsevol altre acte d'explotació no autoritzada del disseny registrat només estan obligats a indemnitzar els danys i perjudicis causats si han estat advertits fefaentment pel titular del mateix sobre l'existència d'aquest, convenientment identificat, i de la seva violació, amb el requeriment que cessin en aquesta, o quan a la seva actuació hi ha hagut culpa o negligència.

Article 55. Càlcul dels danys i perjudicis i indemnitzacions coercitives.

1. La indemnització de danys i perjudicis comprèn no solament les pèrdues sofertes, sinó també els guanys deixats d'obtenir pel titular del disseny registrat a causa de la violació del seu dret. El titular del disseny registrat també pot exigir la indemnització del perjudici causat al prestigi del disseny per l'infractor a causa de la qualitat inferior dels productes il·licitament comercialitzats, la realització defectuosa de les imitacions, o les condicions en què hagi tingut lloc la seva comercialització.

2. Els guanys deixats d'obtenir es fixen a elecció del perjudicat, d'acord amb un dels criteris següents:

a) Els beneficis que el titular hauria obtingut de l'explotació del disseny si no hagués tingut lloc la violació del seu dret.

b) Els beneficis obtinguts per l'infractor com a conseqüència de la violació del dret del titular del disseny registrat.

c) El preu que l'infractor hauria hagut de pagar al titular del disseny per la concessió d'una llicència que li permetés dur a terme l'explotació del disseny conforme a dret.

3. Per a la fixació de la indemnització s'ha de tenir en compte especialment la importància econòmica del disseny i la seva incidència en la demanda del producte que l'incorpora, la seva notorietat i la implantació al mercat i el nombre i les classes de llicències concedides en el moment en què va començar l'activitat infractora. En cas de dany al prestigi del disseny s'ha d'atendre, a més, les circumstàncies de la infracció, gravetat de la lesió i grau de difusió al mercat dels productes infractors.

4. A fi d'establir la quantia dels danys i perjudicis soferts, el titular del disseny pot exigir de conformitat amb el que preveuen l'apartat 7 de l'article 256 i l'article 328 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, l'exhibició dels documents del presumpte responsable de la vulneració del dret, que puguin servir per a aquella finalitat.

5. El titular del disseny registrat la violació del qual hagi estat declarada judicialment, en tot cas i sense

necessitat de cap prova addicional, té dret a percebre en concepte d'indemnització de danys i perjudicis l'10 per cent de la xifra de negocis realitzada per l'infractor amb els productes que incorporin el disseny protegit. El titular del disseny pot exigir, a més, una indemnització més gran si prova que la infracció del seu dret li va ocasionar danys o perjudicis superiors, d'acord amb el que disposen els articles anteriors.

6. Quan es condemni a la cessació dels actes de violació d'un disseny registrat, el tribunal ha de fixar una indemnització coercitiva de quantia determinada no inferior a 600 euros per dia transcorregut fins que es produeixi la cessació efectiva de la infracció. L'import d'aquesta indemnització i el dia a partir del qual sorgeix l'obligació d'indemnitzar es fixa en execució de sentència.

Article 56. *Limitacions a l'exercici de les accions.*

El titular del disseny no pot exercir les accions establertes en aquest títol davant els qui utilitzin els objectes que hagin estat introduïts al comerç per persones que li han indemnitzat de manera adequada els danys i perjudicis causats.

Article 57. *Prescripció d'accions civils.*

1. Les accions civils derivades de la violació del dret sobre el disseny registrat prescriuen als cinc anys comptats des del dia en què es van poder exercir.

2. La indemnització dels danys i perjudicis només es pot exercir en relació amb els actes d'infracció realitzats durant els cinc anys anteriors a la data en què s'exerceixi l'acció corresponent.

TÍTOL VII

La sol·licitud i el registre del disseny com a objecte de drets

CAPÍTOL I

Cotitularitat

Article 58. *Règim de cotitularitat.*

1. Quan la sol·licitud de registre o el disseny registrat pertanyi proindivís a diverses persones, la comunitat resultant es regeix pel que s'hagi acordat entre les parts; en cas que manqui, pel que disposa aquest article, i en últim terme per les normes de dret comú sobre la comunitat de béns.

2. Cada un dels cotitulars per si sol pot:

a) Disposar de la part que li correspongui notificant-ho als altres comuns, que poden exercir els drets de tempteig i retracte en el termini d'un mes a comptar des de la notificació en el cas del dret de tempteig o des de la inscripció de la cessió al registre de dissenys, en el cas del dret de retracte.

b) Explotar per si mateix el disseny, amb la notificació prèvia als altres cotitulars.

c) Fer els actes necessaris per a la conservació de la sol·licitud o del registre.

d) Exercir accions civils o criminals contra els qui infringeixin els drets derivats del disseny registrat, notificant-ho als altres cotitulars a fi que aquests es puguin afegir a l'acció i perquè contribueixin al pagament de les despeses que hi hagi hagut.

3. La concessió de llicències a tercers per explotar el disseny requereix l'acord de la majoria dels partícips en els termes que preveu l'article 398 del Codi Civil.

CAPÍTOL II

Transferències, llicències i gravàmens

Article 59. *Principis generals.*

1. Els drets derivats de la sol·licitud o del registre del disseny es poden transmetre, donar-se en garantia o ser objecte d'altres drets reals, llicències, opcions de compra, embargaments, altres negocis jurídics o mesures que resultin del procediment d'execució. En el cas que es constitueixi una hipoteca mobiliària, aquesta s'ha de regir per les seves disposicions específiques i s'ha d'inscriure a la secció quarta del Registre de béns mobles amb notificació de l'esmentada inscripció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per a la seva anotació al Registre de dissenys. A aquests efectes ambdós registres han d'estar coordinats per comunicar-se telemàticament els gravàmens sobre dissenys que hi estiguin inscrits o anotats.

2. Els actes jurídics que preveu l'apartat anterior, quan es facin inter vivos, han de constar per escrit perquè siguin vàlids, i només es poden oposar davant tercers de bona fe una vegada inscrits en el Registre de dissenys.

3. Inscrit en el Registre de dissenys algun dels drets o gravàmens que preveu l'apartat 1, no se'n pot inscriure cap altre de la mateixa data o d'una d'anterior que resulti oposat o incompatible amb aquell. Si només s'hi ha anotat la sol·licitud d'inscripció, tampoc no s'hi pot inscriure cap altre dret o gravamen incompatible fins que aquella es resolgui.

4. La sol·licitud d'inscripció que accedeixi primerament a l'òrgan competent és preferent sobre les que hi accedeixin posteriorment, i es practiquen les operacions registrals corresponents segons l'ordre de presentació.

5. El Registre de dissenys és públic. La publicitat es fa efectiva, amb el pagament previ de les taxes o preus públics corresponents, mitjançant l'accés individualitzat a les bases de dades, subministrament de llistats informàtics, consulta autoritzada dels expedients, obtenció de còpies d'aquests i certificacions, i de manera gratuïta, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional onzena de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.

Article 60. *Llicències.*

1. Tant el disseny sol·licitat com el registrat poden ser objecte de llicències, per a tot o una part del territori espanyol, en la seva totalitat o en alguna de les facultats que integren el dret exclusiu, per a totes o part de les seves possibles aplicacions.

2. Les llicències poden ser exclusives o no exclusives. S'entén, llevat de pacte en contra, que la llicència no és exclusiva i que l'atorgant pot concedir altres llicències i explotar per si mateix el disseny.

3. La llicència exclusiva impedeix l'atorgament d'altres llicències i l'atorgant de la llicència només pot explotar el disseny si en el contracte s'ha reservat expressament aquest dret.

4. Els drets conferits per disseny registrat poden ser exercits davant qualsevol titular de la llicència que violi alguna de les limitacions que estableix el contracte relatives a la durada, la forma del disseny, la modalitat d'explotació o la naturalesa i la qualitat dels productes als quals s'apliqui el disseny.

5. Llevat de pacte en contra, el titular d'una llicència té dret a explotar el disseny durant tota la durada del registre, incloses les renovacions, a tot el territori espanyol i per a totes les seves aplicacions.

6. El titular d'una llicència no la pot cedir a tercers ni concedir subllicències, tret que s'hagi convingut el contrari.

Article 61. *Legitimació del titular de la llicència.*

1. Llevat que el contracte de llicència disposi una altra cosa, el titular de la llicència només pot exercir en nom propi les accions que es reconeixen al titular del disseny davant tercers amb l'autorització expressa del titular. Tanmateix, el titular d'una llicència exclusiva pot requerir fefaentment el titular del disseny perquè entauli l'acció judicial corresponent.

Si el titular del disseny s'hi nega o no exercita l'acció oportuna dins del termini de tres mesos, el titular de la llicència exclusiva pot entaular-la en nom propi, i adjuntar-hi el requeriment efectuat. Abans del transcurs del termini esmentat, el titular de la llicència pot demanar al jutge l'adopció de mesures cautelars urgents quan en justifiqui la necessitat per evitar un dany important, amb presentació del requeriment esmentat.

2. Tant l'atorgant de la llicència, com el titular de la llicència que exerceixi una acció en virtut del que disposa l'apartat anterior s'han de notificar recíprocament aquesta circumstància. El titular del disseny pot comparèixer i intervenir en el procediment iniciat pel titular de la llicència.

Quan el titular del disseny exerceixi l'acció, el titular de la llicència també està facultat per intervenir en el procediment a l'objecte de reclamar la indemnització corresponent.

Article 62. *Responsabilitat del transmissor i de l'atorgant de la llicència.*

1. Qui transmeti a títol oneros els drets derivats de la sol·licitud o del registre del disseny o atorgui una llicència sobre aquests drets ha de respondre, llevat de pacte en contra, si posteriorment es declara que no tenia la titularitat o les facultats necessàries per a la realització del negoci de què es tracta. És nul qualsevol pacte d'exclusió o limitació de responsabilitat si el transmissor o atorgant ha actuat de mala fe.

2. Quan es cancel·li el registre del disseny com a resultat d'una oposició, d'un recurs, o de l'exercici d'una acció de nul·litat, s'aplica el que disposa l'apartat 2 de l'article 68, tret que s'hagi pactat una responsabilitat més gran per al transmissor o l'atorgant.

3. Les accions a què es refereixen els apartats anteriors prescriuen al cap de sis mesos comptats des de la data de la resolució definitiva o de la sentència ferma que els serveixi de fonament. Els són aplicables les normes del Codi civil sobre sanejament per evicció.

CAPÍTOL III

Sol·licitud i procediment d'inscripció de les modificacions de drets

Article 63. *Sol·licitud d'inscripció.*

1. La inscripció del canvi en la titularitat del registre de disseny s'ha de sol·licitar mitjançant una instància de la forma que s'estableixi reglamentàriament. La sol·licitud d'inscripció dóna lloc al pagament de la taxa corresponent.

2. Si la transmissió de la titularitat resulta d'un contracte, la instància ho ha d'expressar. A elecció del sol·licitant s'ha d'acompanyar la instància d'algun dels documents següents:

a) Còpia autèntica del contracte, o bé còpia simple amb legitimació de signatures efectuada per notari o per una altra autoritat pública competent.

b) Extracte del contracte en què consti per testimoni notarial o d'una altra autoritat pública competent que l'extracte és conforme amb el contracte original.

c) Certificat o document de transferència signat tant pel titular com pel nou propietari, ajustat al model que s'estableixi reglamentàriament.

3. Si el canvi en la titularitat es produeix per una fusió, per imperatiu de la llei, per resolució administrativa o per decisió judicial, s'ha d'adjuntar a la instància el testimoni emanat de l'autoritat pública que emeti el document, o bé una còpia del document que provi el canvi, autenticada o legitimada per un notari o per una altra autoritat pública competent. Tanmateix, per a la inscripció d'embargaments i altres mesures judicials n'hi ha prou amb el manament oportú emès a l'efecte pel tribunal que les hagi dictat.

4. Els apartats anteriors són aplicables, en tot el que no sigui incompatible amb la seva pròpia naturalesa, a la inscripció dels altres actes o negocis jurídics que preveu l'apartat 1 de l'article 59, llevat de la hipoteca mobiliària que es regeix per les seves disposicions específiques i la constitució d'altres drets reals o d'una opció de compra, per a la inscripció del qual s'han d'adjuntar alguns dels documents públics que preveuen els paràgrafs a) o b) de l'apartat 2 d'aquest article.

Article 64. *Procediment d'inscripció.*

1. La inscripció dels actes i negocis jurídics que preveu l'apartat 1 de l'article 59 la pot sol·licitar qualsevol de les parts. La sol·licitud s'ha de presentar, conforme a qui sigui el sol·licitant, a l'òrgan que resulti competent d'acord amb el que preveu l'article 20.

2. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'òrgan competent de la comunitat autònoma l'ha de numerar i datar en el moment de la recepció i, dins dels cinc dies següents, n'ha de remetre les dades a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, de la forma que es determini reglamentàriament.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'examinar si la sol·licitud presentada consta de:

a) Una instància de sol·licitud conforme al model oficial, que contingui el número de la sol·licitud o de registre del disseny o els dissenys afectats, i les dades d'identificació del titular del dret que es pretén inscriure.

b) El document acreditatiu de l'acte o negoci jurídic la inscripció del qual se sol·licita, de conformitat amb el que preveuen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 63.

c) El justificant d'abonament de la taxa corresponent.

4. Si la sol·licitud d'inscripció no compleix les condicions que preveu l'apartat anterior, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de comunicar les irregularitats observades al sol·licitant, i es considera desistida la sol·licitud si les irregularitats o els defectes no se solucionen en el termini reglamentari. Si la sol·licitud no presenta irregularitats, o aquestes són solucionades, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de remetre l'expedient a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, i ho ha de notificar al sol·licitant.

5. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'examinar la documentació presentada i qualificar la legalitat, la validesa i l'eficàcia dels actes que s'hi hagin d'inscriure. Si s'observa algun defecte, es declara en suspens la tramitació de la inscripció, i es notifica a l'interessat perquè en el termini d'un mes solucioni els defectes que s'hagin assenyalat. Transcorregut aquest termini s'ha de resoldre la sol·licitud d'inscripció.

6. Quan l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pugui dubtar raonablement de la veracitat de qualsevol

indicació que conté la sol·licitud d'inscripció o els documents que l'acompanyin, pot exigir al sol·licitant l'aportació de proves que acreditin la veracitat d'aquestes indicacions.

7. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'emetre resolució en què concedeixi o denegui, totalment o parcialment, la sol·licitud d'inscripció. En el cas de denegació se n'han d'indicar succintament els motius. La resolució dictada s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», amb les mencions que s'estableixin reglamentàriament.

TÍTOL VIII

Nul·litat i caducitat del disseny registrat

CAPÍTOL I

Nul·litat

Article 65. Causes de nul·litat.

1. El registre del disseny es pot declarar nul mitjançant una sentència ferma, i cal procedir a cancel·lar-lo quan estigui incurs en algun dels casos que preveu l'article 13 d'aquesta Llei com a causes de denegació de registre.

2. L'acció de nul·litat es pot exercir durant la vigència del registre i durant els cinc anys següents a la seva caducitat o extinció.

Article 66. Legitimació per a l'exercici de l'acció de nul·litat.

1. Pot sol·licitar la declaració de nul·litat qualsevol persona física o jurídica, així com qualsevol agrupació constituïda legalment per a la representació dels interessos de fabricants, productors, prestadors de serveis, comerciants o consumidors que resultin afectats o tinguin un dret subjectiu o un interès legítim. Això no obstant, l'acció de nul·litat basada en els motius de denegació de registre que preveuen els paràgrafs c), d), e), f) o g) de l'article 13 només pot ser exercida pels titulars dels drets en què es fonamenta l'acció.

2. L'acció s'ha de dirigir contra qui sigui titular registrat del disseny en el moment de la interposició de la demanda i s'ha de notificar a totes les persones titulars de drets inscrits sobre el disseny a fi que puguin comparèixer i intervenir en el procediment.

3. Qualsevol persona legitimada segons l'apartat 1 que provi que el titular del disseny registrat ha exercit davant seu les accions derivades del disseny registrat pot intervenir com a part en el procediment de nul·litat mentre no s'hagi dictat resolució ferma i ho sol·liciti abans que transcorrin tres mesos des de la presentació de la demanda en contra seva. El mateix dret té qui demostrï que el titular del disseny registrat l'ha requerit perquè cessi en la seva activitat infractora i provi haver iniciat un procediment per obtenir una declaració judicial negatòria de la infracció de l'esmentat disseny.

Article 67. Nul·litat parcial.

Quan la nul·litat, fundada en alguna de les causes que preveuen els paràgrafs b), e), f) o g) de l'article 13 només afecti una part del disseny, es pot declarar la nul·litat parcial del registre referent a la part afectada, sempre que la modificació no alteri substancialment la identitat del disseny i aquest, després de la modificació, compleixi els requisits de protecció que estableix aquesta Llei.

Article 68. Efectes de la declaració de nul·litat.

1. La declaració de nul·litat implica que el registre del disseny no va ser mai vàlid, i es considera que ni

l'esmentat registre, ni la sol·licitud que el va originar, han tingut mai els efectes que preveu el capítol I del títol VI d'aquesta Llei, en la mesura que ha estat declarada la nul·litat.

2. Sense perjudici de la indemnització de danys i perjudicis als quals hi hagi possibilitat quan el titular del disseny registrat ha actuat de mala fe, l'efecte retroactiu de la nul·litat no afecta:

a) Les resolucions sobre violació del disseny registrat que hagin adquirit força de cosa jutjada i hagin estat executades abans de la declaració de nul·litat.

b) Els contractes conclusos abans de la declaració de nul·litat en la mesura que han estat executats abans d'aquesta. Això no obstant, per raons d'equitat i en la mesura que ho justifiquin les circumstàncies, és possible reclamar la restitució de les sumes pagades en virtut del contracte.

3. Una vegada ferma la sentència, la declaració de nul·litat del registre del disseny té força de cosa jutjada davant tothom.

Article 69. Anotacions registrals i comunicació de sentències.

1. Admesa a tràmit la demanda de nul·litat el tribunal, a instància del demandant, ha de lliurar un manament a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè faci l'anotació preventiva de la demanda al Registre de dissenys.

2. La sentència ferma que declari la nul·litat del registre del disseny l'ha de comunicar el tribunal, d'ofici o a instància de part, a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè, immediatament, en cancel·li la inscripció i la publiqui en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

Article 70. Extensió de la cosa jutjada.

No es pot demandar davant la jurisdicció civil la nul·litat d'un registre de disseny invocant la mateixa causa de nul·litat que ja hagi estat objecte de pronunciament, quant al fons de la qüestió, en una sentència dictada en la via contenciosa administrativa, entre aquestes parts i sobre els mateixos fets invocats com a causa de nul·litat.

CAPÍTOL II

Caducitat

Article 71. Causes de caducitat.

1. Caduca el registre del disseny i es cancel·la:

a) Quan no hagi estat renovat al terme d'algun dels períodes quinquennals que preveu l'article 43 d'aquesta Llei.

b) Quan hagi estat objecte de renúncia pel titular.

c) Quan el titular deixi de complir les condicions de legitimació que estableix l'article 4 d'aquesta Llei.

2. En els dos primers casos la caducitat la declara l'Oficina Espanyola de Patents i Marques i en el tercer, els tribunals.

Article 72. Efectes de la caducitat.

1. El registre caducat deixa de tenir efectes des del moment en què es van produir els fets o les omissions que van donar lloc a la caducitat, amb independència de la data en què s'hagi fet la seva publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial». És aplicable a l'efecte retroactiu de la declaració de caducitat el que preveu l'apartat 2 de l'article 68 d'aquesta Llei.

2. A l'anotació preventiva de la demanda de caducitat, i a la comunicació i als efectes registrals de la sentència ferma que la declari s'aplica el que disposa l'article 69 d'aquesta Llei.

3. En els casos en què la caducitat hagi estat declarada per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, aquesta acorda d'ofici la cancel·lació de la inscripció del registre i la seva publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

Article 73. *Caducitat a falta de renovació.*

1. Quan hi hagi embargaments inscrits sobre un disseny registrat, o una acció reivindicatòria en curs, i el titular no l'ha renovat no caduca el registre del disseny fins a l'aixecament de l'embargament o la desestimació definitiva de l'acció reivindicatòria, en el cas que això succeeixi abans de l'acabament del període màxim de durada del registre que preveu l'article 43. Si com a conseqüència d'aquests procediments es produeix un canvi en la titularitat del disseny, el nou titular pot renovar-lo en un termini de dos mesos a comptar des de la data en què la sentència sobre l'acció reivindicatòria hagi guanyat fermesa o des que l'autoritat o el tribunal competent hagi comunicat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques l'adjudicació definitiva del disseny embargat, si això es produeix abans de l'acabament del període màxim de durada del registre que preveu l'article 43. Transcorregut aquest termini, el registre del disseny caduca si no ha estat renovat.

2. Tampoc caduca el registre del disseny si el titular no l'ha renovat quan hi hagi inscrita en el Registre de dissenys una hipoteca mobiliària sobre aquest. El titular hipotecari pot sol·licitar la renovació en nom del propietari en el termini de dos mesos a comptar des de l'acabament del termini de demora que preveu l'apartat 3 de l'article 44 d'aquesta Llei. El titular hipotecari també pot abonar les taxes de renovació, sense recàrrecs, en el termini d'un mes des de l'acabament del termini en què van haver de ser pagades pel propietari. La inactivitat del titular hipotecari en els terminis que preveu determina la caducitat del registre de disseny.

Article 74. *Renúncia.*

1. El titular del registre pot renunciar al disseny o els dissenys registrats. La renúncia adreçada a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques s'ha de presentar per escrit i només té efectes davant tercers una vegada inscrita en el Registre de dissenys.

2. No s'admet la renúncia del titular del disseny registrat sobre el qual existeixin drets reals, opcions de compra, embargaments o llicències inscrits en el Registre de dissenys, sense que consti el consentiment dels titulars d'aquests drets. Tampoc s'admet la renúncia si existeix en curs una acció reivindicatòria sobre el disseny i no consta el consentiment del demandant.

TÍTOL IX

Registre internacional de dissenys

Article 75. *Règim general.*

El registre internacional de dissenys realitzat conforme a l'Arranjament de l'Haia de 6 de novembre de 1925, sobre el dipòsit internacional de dibuixos o models industrials, produeix els efectes que preveu el text de l'Acta

de revisió de l'esmentat conveni que estigui vigent a Espanya i sigui aplicable al sol·licitant en el moment que es presenti la sol·licitud de dipòsit internacional.

Article 76. *Denegació i concessió de la protecció a Espanya.*

1. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques pot denegar, en part o totalment, els efectes a Espanya del registre internacional dels dissenys que acollint-se a l'Acta de Ginebra de 2 de juliol de 1999, de l'Arranjament de l'Haia sobre el dipòsit internacional de models i dibuixos industrials estiguin incursos en alguna de les causes que preveu l'article 13 d'aquesta Llei com a motius de denegació de registre.

2. La publicació del registre internacional per l'Oficina Internacional ha de reemplaçar la publicació del disseny que preveuen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publica en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» una menció de l'esmentada publicació de l'Oficina Internacional.

3. Als efectes que preveu l'apartat 1 d'aquest article és aplicable al registre internacional de dissenys l'apartat 1 de l'article 29 pel que fa referència a l'examen d'ofici, i els articles 33, 34 i 35 relatius al procediment d'oposició. El termini per presentar oposicions que preveu l'article 33.1 es compta des de la data en què el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» insereixi la menció de la publicació, per l'Oficina internacional, del registre internacional.

4. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de notificar a l'Oficina Internacional, en la forma i dins el termini establert a l'esmentada Acta de Ginebra, els motius que justifiquin la denegació dels efectes del registre internacional a Espanya. El titular del registre internacional té els mateixos drets i vies de recurs que el sol·licitant o titular d'un registre nacional.

5. La protecció conferida pel disseny registrat s'ha de reconèixer al registre internacional des de la data de la seva publicació en la mesura que l'esmentat registre no sigui objecte de denegació de protecció a Espanya, de conformitat amb el que estableixen l'Acta de Ginebra esmentada i el seu reglament d'execució.

Disposició addicional primera. *Jurisdicció i normes processals.*

Les normes que conté el títol XIII de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, són aplicables pel que fa a l'exercici d'accions derivades d'aquesta Llei i a l'adopció de mesures provisionals i cautelars, en tot el que no sigui incompatible amb el que preveu la mateixa Llei. En particular, no són aplicables els articles 124 i 128 de l'esmentada Llei de patents; l'exigència de justificar l'explotació de l'objecte protegit per sol·licitar l'adopció de mesures cautelars en els termes que preveu l'article 133 de la Llei de patents, ni les normes que conté el capítol IV de l'esmentat títol XIII sobre conciliació en matèria d'invençions laborals.

Disposició addicional segona. *Aplicació de determinats preceptes de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.*

Són aplicables a la tramitació dels procediments en les diferents modalitats de la propietat industrial les disposicions que conté el capítol III del títol III de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques relatives a notificacions i consulta pública d'expedients.

Disposició addicional tercera. *Taxes.*

Les bases i els tipus de gravamen de les taxes a les quals es refereix l'apartat 4 de l'article 11 de la Llei

17/1975, de 2 de maig, sobre creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, són, en matèria de dissenys, els que preveu l'annex d'aquesta Llei. Les quanties que figuren en l'esmentat annex es refereixen a valors de 2003. Per a l'any 2004 experimenten l'actualització que, si s'escau, estableixi la Llei de pressuposts generals de l'Estat per a les taxes en general.

Disposició addicional quarta. *Règim jurídic dels procediments.*

Els procediments administratius que preveu aquesta Llei es regeixen per la seva normativa específica i, en el que no prevegi, per les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional cinquena. *Terminis de resolució.*

1. Els terminis màxims per dictar i notificar la resolució dels procediments que regula aquesta Llei es computen des de la data de recepció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les respectives sol·licituds o escrits d'oposició, i són els següents:

a) Concessió de registre de dissenys: sis mesos si la sol·licitud no té cap suspensió i 10 mesos en cas contrari.

b) Oposicions: vuit mesos.

c) Renovació: tres mesos si no es produeix cap suspensió i sis mesos en cas contrari.

d) Inscripció de modificacions de drets i assentaments registrals: sis mesos si no es dona cap suspensió i vuit mesos si concorre aquesta circumstància.

e) Restabliment de drets: sis mesos.

f) Qualsevol altre procediment no subjecte a un termini específic de resolució: sis mesos.

2. Això no obstant, quan s'interrompi el procediment perquè hi concorre algun dels supòsits que preveuen els apartats 1, 2, 4 o 5 de l'article 40 d'aquesta Llei, també queda interromput el termini de resolució fins que, segons el que s'hi disposa, finalitzi el període de suspensió, o fins que el tribunal competent en notifiqui l'aixecament.

Disposició addicional sisena. *Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques.*

1. L'apartat 4 de l'article 28 de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, queda redactat de la manera següent:

«El conveni arbitral ha de ser notificat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pels interessats una vegada finalitzat el procediment administratiu de registre de la marca i abans que guanyi fermesa l'acte administratiu que hi hagi posat terme. Resolt el recurs d'alçada contra l'acte que concedeixi o denegui el registre, queda expedida la via contenciosa administrativa llevat que es faci valer davant l'oficina la signatura d'un conveni arbitral.»

2. L'apartat 7 de l'article 28 de la Llei 17/2001 queda redactat de la manera següent:

«S'ha de comunicar a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques la presentació dels recursos que s'interposin davant el laude arbitral. Una vegada aquest sigui ferm, s'ha de comunicar fefaentment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per executar-lo.»

3. La disposició transitòria cinquena de la Llei 17/2001 queda redactada de la manera següent:

«Les comunitats autònomes que estatutàriament tinguin atribuïda la competència per a l'execució de la legislació de propietat industrial, amb la coordinació prèvia amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, han de publicar als seus respectius butlletins oficials en la data a partir de la qual inicia el seu funcionament l'òrgan competent de les mateixes per rebre i examinar les sol·licituds de conformitat amb el que preveu aquesta Llei. Fins a l'entrada en funcionament dels òrgans esmentats, les funcions registrals que tenen atribuïdes són executades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.»

Així mateix, i fins que els òrgans esmentats entrin en funcionament, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques assigna com a data de presentació a les sol·licituds que, si s'escau, s'han presentat davant les administracions de les comunitats autònomes, la que aquestes últimes hagin fet constar com a data de recepció de la documentació que contingui els elements als quals es refereix l'article 13.»

4. L'enunciat de l'apartat 1.4 de la tarifa primera de l'annex queda redactat de la manera següent:

«1.4 Taxa de sol·licitud de resolució urgent: 45,39 euros.»

5. L'apartat 2.2 de la tarifa segona de l'annex queda redactat com segueix:

«Per la inscripció del canvi de nom del titular: per cada registre afectat 14,12 euros, fins a un màxim de 2.404,05 euros.»

Disposició addicional setena. *Certificacions i còpies.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb el pagament previ de la taxa corresponent, autoritza l'obtenció de còpies i emet, si s'escau, certificacions dels documents que hi hagi en els expedients de les diverses modalitats registrals d'acord amb el que preveuen les seves lleis respectives. Les certificacions sol·licitades pels tribunals estan exemptes del pagament de taxa, però no així les que sol·licitin aquests a petició de la part litigant. No es poden expedir certificacions negatives.

Disposició addicional vuitena. *Disseny no registrat.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'adoptar les mesures necessàries per a la difusió i el coneixement dels mitjans legals de protecció del disseny no registrat, reconeguda al nostre país en virtut del règim comunitari que preveu el Reglament (CE) 6/2002, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i els models comunitaris.

Disposició addicional novena. *Denominacions.*

Les referències als dibuixos i els models industrials que contenen els instruments internacionals vigents a Espanya, la normativa comunitària, i altres disposicions de dret intern s'entenen fetes als dissenys que defineix l'apartat 2 de l'article 1 d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Compatibilitat de la protecció.*

La protecció que reconeix aquesta Llei al disseny industrial és independent, acumulable i compatible amb

la que pugui derivar de la propietat intel·lectual quan el disseny de què es tracti presenti en si mateix el grau de creativitat i d'originalitat necessari per ser protegit com a obra artística segons les normes que regulen la propietat intel·lectual.

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.*

1. L'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents queda redactat de la manera següent:

«Dins dels tres mesos següents a la publicació de l'informe sobre l'estat de la tècnica, el sol·licitant pot demanar que s'examini la suficiència de la descripció, la novetat i l'activitat inventiva objecte de la sol·licitud de patent. La petició d'examen previ només es considera vàlidament formulada després del pagament de la taxa d'examen, és irrevocable i es publica en el Butlletí Oficial de la Propietat Industrial.»

2. S'introdueixen les modificacions següents a l'annex a la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

1a Se suprimeix de l'enunciat final de l'apartat «1.1. Sol·licituds» corresponent a la tarifa primera el fet imposable següent: «per la tramitació de sol·licituds en general relatives a invencions que no tinguin assenyalada una taxa especial dins dels supòsits que estableix la Llei...» i al seu lloc s'afegeixen a l'esmentada tarifa primera apartat 1.1 els fets imposibles següents:

«Per la presentació d'un recurs o sol·licitud de revisió: 90,79 euros.

Per sol·licitud de resolució urgent d'un expedient: 45,39 euros.»

2a S'afegeix a la tarifa segona «Manteniment i transmissió de drets» un apartat 2.5 amb el text següent:

«2.5 Per la inscripció de canvi de nom del titular: per cada registre afectat 14,12 euros fins a un màxim de 2.404,05 euros.»

Disposició addicional dotzena. *Preus públics.*

Tenen la consideració de preus públics:

- La reproducció de documents integrats a fons documentals.
- Les recerques retrospectives i la difusió selectiva de dades integrades a bases de dades, realitzades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.
- La prestació de serveis documentals per a informació tecnològica.

Disposició addicional tretzena. *Publicitat de resolucions i consulta pública d'expedients a través de mitjans telemàtics.*

Una vegada publicada la sol·licitud, poden ser consultats tots els documents que integren els expedients de les diferents modalitats de propietat industrial, amb la petició prèvia i sense necessitat de consentiment dels sol·licitants o concessionaris d'aquests o de les altres parts comparegudes o que hi intervinguin. Aquesta consulta pública es pot fer presencialment o mitjançant mitjans telemàtics i amb subjecció a les limitacions legals o reglamentàries que estableix la legislació vigent sobre propietat industrial.

Així mateix, l'OEPM pot posar a disposició pública, presencialment o mitjançant xarxes de comunicació tele-

màtica, els textos de les resolucions dels expedients i recursos administratius referits a les diferents modalitats de propietat industrial.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori dels procediments.*

Els procediments de registre de models i dibuixos industrials i artístics iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de ser tramitats i resolts conforme a la normativa legal vigent en el moment de la presentació de les corresponents sol·licituds.

Els procediments iniciats després de l'entrada en vigor general d'aquesta Llei es regeixen pel que s'hi disposa. Això no obstant, les sol·licituds de registre o de modificacions de drets presentades abans que siguin aplicables el títol IV i el capítol III del títol VII d'aquesta Llei segons el que disposa la disposició final tercera s'han de tramitar, llevat de les excepcions que preveu aquesta última, segons les normes de procediment aplicables sota la vigència de l'Estatut de la propietat industrial.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable als models i dibuixos industrials i models artístics d'aplicació industrial concedits conforme a la legislació anterior.*

Els models i dibuixos industrials i artístics concedits conforme a l'Estatut de la propietat industrial es regeixen per les normes de l'esmentat estatut. Això no obstant, són aplicables als dibuixos i models industrials les disposicions d'aquesta Llei que s'enuncien a continuació:

a) Del títol VI «Contingut de la protecció jurídica del disseny industrial», els articles 48, 49, 51 del capítol I i el capítol II articles 52 a 57, inclusivament.

b) El títol VII «El disseny com a objecte del dret de propietat».

c) Del títol VIII «Nul·litat i caducitat del disseny registrat» els articles 68, 69 i 70 del capítol I i els articles 72 i 74 del capítol II.

Disposició transitòria tercera. *Dissenys de components de productes complexos.*

1. La protecció dels dissenys de components de productes complexos es regeix pel que disposa aquesta Llei. Això no obstant, i mentre no s'incorporin a l'ordenament intern espanyol les modificacions de la Directiva 98/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 1998, sobre protecció jurídica dels dibuixos i models, que s'adoptin en compliment del que preveu l'article 14 de la mateixa Directiva, els drets conferits pel disseny registrat no poden ser exercits per impedir la utilització de dissenys de components d'un producte complex, sempre que:

a) El producte a què s'hagi incorporat el disseny sigui un component d'un producte complex de l'aparença del qual depengui el disseny protegit.

b) L'objecte d'aquesta utilització sigui permetre la reparació del producte complex per restituir la seva aparença original.

2. A aquests efectes es considera utilització del disseny la realització de qualsevol dels actes que esmenta l'article 45 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. *Renovació.*

La renovació dels dissenys concedits segons la legislació anterior es regeix pel que s'hi disposa. Això no obstant, li és aplicable l'article 44 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. *Inici de les activitats registrals dels òrgans competents de les comunitats autònomes.*

Les comunitats autònomes que estatutàriament tinguin atribuïda la competència per a l'execució en matèria de propietat industrial, amb la coordinació prèvia amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, han de publicar als seus butlletins oficials respectius la data a partir de la qual inicia el seu funcionament l'òrgan competent de les mateixes comunitats per rebre i examinar les sol·licituds de conformitat amb el que preveu aquesta Llei. Fins a l'entrada en funcionament dels òrgans esmentats, les funcions registrals que tenen atribuïdes les executa l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Així mateix, i fins a l'entrada en funcionament dels òrgans esmentats, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha d'assignar com a data de presentació a les sol·licituds que, si s'escau, s'hagin presentat davant les administracions de les comunitats autònomes, la que hagin fet constar aquestes últimes com a data de recepció de la documentació que contingui els elements als quals es refereix l'apartat 1 de l'article 23.

Disposició transitòria sisena. *Producció d'efectes durant el període transitori.*

Fins que de conformitat amb la disposició final tercera entri en vigor el procediment de concessió que regula el títol IV d'aquesta Llei, el dret conferit pel disseny registrat produeix els efectes que preveu l'article 45 des de la data en què es publiqui la menció de la seva concessió, fins que aquesta circumstància no es produeixi, gaudeix de la protecció provisional que preveu l'apartat 2 de l'article 46 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Taxa per prestació de serveis i activitats.*

La taxa per prestació de serveis i activitats de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, que regulen els articles 26 al 32, ambdós inclusivament, de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, continua sent exigible fins que operin les previsions normatives que preveu la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les disposicions següents:

a) De l'Estatut de la propietat industrial, aprovat pel Reial decret llei de 26 de juliol de 1929, text refós aprovat per la Reial ordre de 30 d'abril de 1930, i ratificat amb força de llei per la de 16 de setembre de 1931, els títols I, IV, VIII, i el capítol II del títol XI.

b) De la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, l'apartat 4 de l'article 11, pel que afecta models i dibuixos industrials i artístics.

c) Les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

d) Es deroguen els articles 26 al 32, ambdós inclusivament, de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, sense perjudici del que disposa la disposició transitòria setena.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència estatal que preveu l'article 149.1.9a de la Constitució, en matèria de legislació sobre propietat industrial.

Disposició final segona. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei en el termini màxim d'un any.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del títol IV, el capítol III del títol VII, i la disposició addicional cinquena, que ho fan al cap d'un any de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Tanmateix, l'excepció referida al títol IV no afecta l'article 33, referent als motius d'oposició i legitimació per oposar-s'hi, l'apartat 2 de l'article 35 i l'article 41 sobre revisió dels actes en via administrativa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 7 de juliol de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Les taxes que preveu la disposició addicional tercera són les següents:

Tarifa primera. Adquisició, defensa i manteniment de drets.

1.1 Taxa de sol·licitud de registre: 80,67 euros.

Pels dissenys addicionals inclosos en la mateixa sol·licitud de registre a partir del desè:

D'11 a 20 dissenys: 64,54 euros.

De 21 a 30 dissenys: 51,63 euros.

De 31 a 40 dissenys: 41,31 euros.

De 41 a 50 dissenys: 33,06 euros.

1.2 Taxa de divisió de registre:

Per cada sol·licitud o registre divisional resultant: 52,11 euros.

1.3 Taxa de restabliment de drets: 90,79 euros.

1.4 Per sol·licitud d'un disseny comunitari o d'un registre internacional per mediació de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques: 24,04 euros.

1.5 Per cada prioritat estrangera o d'exposició reivindicada: 7,20 euros.

1.6 Modificacions de la sol·licitud o del disseny autoritzades per la Llei: 21,98 euros.

1.7 Oposicions: per formulació d'oposició: 39,33 euros.

1.8 Taxa de renovació del registre: 91,68 euros.

Pels dissenys addicionals inclosos en la mateixa sol·licitud de renovació a partir del desè:

D'11 a 20 dissenys: 73,35 euros.

De 21 a 30 dissenys: 58,67 euros.

De 31 a 40 dissenys: 46,93 euros.

De 41 a 50 dissenys: 37,55 euros.

1.9 Demores: per demores en els pagaments de les taxes de renovació i quinquennis successius (règim transitori), els recàrrecs són del 25 per cent, dins dels tres primers mesos, i del 50 per cent dins dels tres següents, fins i al màxim de sis mesos de demora.

1.10 Recursos i revisió d'actes administratius: per la presentació d'un recurs o sol·licitud de revisió: 90,79 euros.

1.11 Taxes de manteniment i renovació de models i dibuixos industrials i models i dibuixos artístics concedits sota la vigència de l'Estatut de la propietat industrial:

- a) Taxa de títol i títol de renovació: 16,86 euros.
- b) Primer quinquenni: 18,42 euros.
- c) Taxa de sol·licitud de renovació: 45,39 euros.
- d) Quinquennis successius: 70,93 euros.

Tarifa segona. Cessió de drets, llicències i altres modificacions.

2.1 Per la inscripció o cancel·lació de canvis de titularitat, llicències, drets reals, opcions de compra o altres traves o mesures cautelars o d'execució: per cada registre afectat: 28,80 euros (fins a un màxim de 6.010,12 euros).

2.2 Per la inscripció del canvi de nom del titular: per cada registre afectat: 14,40 euros fins a un màxim de 2.404,05 euros.

Tarifa tercera. Altres serveis.

3.1 Certificacions: 14,56 euros.

3.2 Consulta i vista d'un expedient: 3,07 euros.

3.3 Còpia dels documents que estan en un expedient: 9,81 euros (més un suplement per cada pàgina que passi de 10 de 0,98 euros).

Tarifa quarta. Publicacions.

4.1 Per la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», a sol·licitud del recurrent, de l'anunci de la interposició d'un recurs contenciós administratiu en matèria de disseny: 122,60 euros.

4.2 Per la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», a instància de part, de la decisió d'un recurs contenciós administratiu en matèria de disseny: 122,60 euros.

13616 LLEI 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria. («BOE» 162, de 8-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El progrés de l'aviació civil constitueix sens dubte un factor essencial en el desenvolupament de les societats contemporànies. A més de la importància que la indústria aeronàutica ha adquirit en les economies nacionals, el transport aeri ocupa un lloc central en la internacionalització de les relacions econòmiques i socials i en els intercanvis econòmics, científics i culturals.

En el nostre ordenament jurídic la regulació legal de les activitats aeronàutiques arrenca de la Llei de bases de 27 de desembre de 1947, desplegada posteriorment per la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, que des de llavors constitueix la norma fonamental per la qual s'ha regit l'aviació civil. Aquesta norma, completada amb els desplegaments reglamentaris propis de cada moment, ha demostrat fins ara una notable vitalitat

i una gran capacitat d'adaptació per donar resposta als objectius i les necessitats de l'aviació civil des de la data de la seva promulgació i ha permès, entre altres punts, el creixement del trànsit, la liberalització del transport i la internacionalització de l'àmbit d'actuació dels operadors aeris.

Això no obstant, els desafiaments que la seguretat aèria planteja han conduït durant els últims anys, a complementar la nostra legislació aeronàutica general amb l'aprovació de noves normes derivades de les prescripcions i recomanacions més recents de l'Organització d'Aviació Civil Internacional i de les disposicions d'execució necessàries per a l'aplicació de les normes comunitàries, i a adoptar com a regles de dret intern els codis i les decisions més rellevants acordats per Eurocontrol i per les autoritats aeronàutiques conjuntes, organisme associat a la Conferència Europea d'Aviació Civil.

La plena eficàcia d'aquestes normes requereix que l'autoritat aeronàutica nacional en l'àmbit civil disposi dels instruments jurídics i organitzatius necessaris per assegurar-ne l'aplicació i l'adequació permanent dels seus mètodes d'actuació a les disposicions i recomanacions internacionals, al servei tot això de la seguretat en el transport i la navegació aèria i en els sistemes i instal·lacions aeroportuaris.

El reforçament de les potestats públiques d'intervenció sobre el trànsit i el transport aeris que aquesta Llei du a terme també obeeix a un altre tipus de consideracions. En primer lloc, la constatació que l'establiment d'un mercat progressivament obert a la competència entre diferents companyies aèries com l'actual exigeix l'adaptació de l'autoritat aeronàutica civil, que ha d'assumir la funció d'òrgan regulador i vetllar per la lliure competència entre aquestes, l'accés dels operadors i dels usuaris als serveis aeronàutics i l'ordre i la seguretat generals del transport aeri.

La creixent complexitat de les activitats relacionades amb l'aviació civil que el desenvolupament tecnològic comporta, en segon terme, s'ha de traduir en la potenciació de les funcions de supervisió de l'òrgan regulador sobre els processos de fabricació, manteniment i explotació de les aeronaus i productes aeronàutics i sobre la prestació dels serveis aeroportuaris i de navegació aèria, així com a l'establiment de regles que ordenin les activitats de les professions i organitzacions aeronàutiques i l'adopció de mesures que garanteixin la seguretat i l'ús dels serveis de transport aeri per determinades categories d'usuaris especialment vulnerables com les persones amb discapacitat o d'edat avançada.

Aquesta Llei vol donar resposta als problemes enunciats i coincideix amb la Resolució número 14.4, aprovada pel Ple del Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'estat de la Nació fet els dies 26 i 27 de juny de 2001, que va instar el Govern a complementar la Llei 48/1960 amb una norma legal que reguli les potestats públiques d'ordenació i supervisió de l'aviació civil, en determini les finalitats i doti l'autoritat aeronàutica dels mitjans necessaris per assegurar la regularitat dels serveis aeronàutics i l'ordre i la seguretat del transport aeri.

II

El títol I de la Llei distribueix entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat, de manera completa i sistemàtica, les competències que en matèria d'aeroports d'interès general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, servei meteorològic i matriculació d'aeronaus l'article 149.1.20a de la Constitució encomana amb caràcter exclusiu a l'Estat. Aquesta nova assignació de funcions permet avançar en la situació creada per la promulgació del Reial decret llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els minis-